

VISOKIOS ŽINIOS IŠ RUSIJOS.

Politiškųjų ištremtųjų skai- čius Rusijoje.

Pagal policijos departa-
mento žinių, kaip "Sovr.Sl."
praneša, tai šimet gegužės 1
d. buvo 10 tūkst. 972 politišk-
ųjų ištremtųjų. Iš to skai-
čiaus paminėtų ištremtųjų
yra Jakutsko apskrityje—331,
Užbaikalo—61, Jenisejo—
856, Tobolsko—1tuk. 420,
Tomsco—1788, Archangels-
ko—1915, Vologdos—1416,
Permos—290, Olonecko—816
ir Astrachanio—231.

Kaip velnią išvarė!

I vieną Peterburgo ligon-
butį praėjusią savaitę atvežė
15 metų mergaitę Mariją Da-
nilovą. Kiek laiko tam at-
gal ji susirgo nervų liga.
Daktaro nepakvietė, o vie-
ton to visa šeima, susirin-
kus, nutarė kreiptis prie vie-
tinės, visiems žinomos "at-
kalbėtojos." Atydžiai ap-
žiūrėjus mergaitę, ji pasakė,
kad Marijaj apsigyveno vel-
nias. Vieną tamsią naktį,
visai šeimynai matant, buvo
laikomos apėigos velnio "iš-
varymo." Užsidengus balta
drobule "atkalbėtoja" stovė-
jo prie lovos miegančios li-
gonės ir, užkeikus, su trenk-
smu metė ant aslos 2 moli-
niu puodu. Nelaimingoji
mergaitė, pabudus ir išvydus
šalę savęs baltą šmėklą, iš
baimės išėjo iš proto.

Buvusis miesto galva — da- bar ubagas.

Vilniaus gelžkelio ligonbu-
tin atgabentas tulas ubagas
su nutraukta koja ir kitomis
žaisdomis; tajį ubagą suva-
žinėjęs trukis. Paaiškėjo,
kad suvažinėtasai vadinasi
Grundmanas ir kad jis se-
niau buvęs Kauno miesto
galva. Įvairių aplinkybių
dėlį jis prastojęs savo visą
turtą ir elgėtaudamas prasi-
maitindavęs. Grundmanas
yra 70 metų amžiaus senelis
ir paeina iš latvių, bet vėliau
suvokietėjęs.

Slapta spaustuvė.

Baku laike kratos rasta už-
drausta spaustuvė su 8 pu-
dais raidžių ir Baku komite-
to socialdemokratų antspau-
da. Suimtas buto šeiminin-
kas.

Streikas pasibaigė.

Siuvėjų streikas Kijeve pa-
sibaigė. Reikalavimai išpil-
dyti: alga padidinta, darbo
laikas sutrumpintas.

Užmušimas dėlei 5 kapeikų.

Rugsėjo 17 d. buvo žvėriš-
kai užmuštas darbininkas
vienos iš Peterburgo spaus-
tuvų, Jokubas Ivanovas. Pa-

starasis kompanijoj kelių y-
patų lošė kortomis. Vienas
iš pralošusių emė prašyti
Ivanovo paskolinti jam 5 ka-
peikas. Kada-gi tas atsisa-
kė jis durė jam peiliu. Iva-
novas nuvirto apsiliejęs krau-
ju, ir ten-pat pasimirė.

1 klesos vagonų panai- kinimas.

Kelių ministerija pasergė-
jusi, kad kai-kuriais geležin-
keliais niekas nevažinėjęs
pirmąją klesą, išskyrus tik
geležinkelių tarnaujančius.
Dabar ketinama įvesti vie-
noki vagonai, kaip pirmajai,
taip ir antrajai klesai. Skir-
tumas bus tas, kad
pirmosios klesos vagonė ke-
leivis turės dukart daugiau
vietos. Tie patys vagonai
galės būti pirmajai ir an-
trajai klesai skiriami.

Vietos vagonuose.

Kad būtų lengviau suso-
dinti keleivius vagonuose,
kelių ministeris išleido gele-
žinkelių valdyboms aplinkraš-
tį, kuriuo liepia išpalengvo
pradėti vietų numeraciją va-
gonuose pritaikyti. Už vie-
tų numeraciją busias ir mo-
kesnis, bet taip mažas turė-
tų būti, kad keleiviai nega-
lėtų iškarti ir pajusti moką.

Sumišimai stačiatikių seminarijoje.

Pernai veik visose stač-
dvas. seminarijose buvo di-
deli sumišimai, kad reikėjo
net šaukties policijos pagel-
bos ir daugelį seminarijų lai-
kinai uždaryti. Sumišimai
prasidėjo tuomet iš Valui-
niaus seminarijos, kuri yra
Žitomirio mieste. Dabar vėl
toje-pat seminarijoje kilo
mokinių maištas ir vėl prisi-
ėjo šaukties seminarijon po-
licija. Dėl to sinodas pa-
siuntė dabar Žitomirin savo
atstovą, kad jis patirtų su-
mišimo priežastis. Tuo tar-
pu pavyrta 200 seminaristų.
Seminarijos rumuose apsigy-
veno policijos burys.

Galvažudžiai prieš teismą.

Kremenčugas. — Karo teis-
mas nagrinėjo siaučiusios
Kovelio apskrityje galvažu-
džių gaujos bylą. Šešius nu-
teisė pakarti, penkis kator-
gon įvairiam laikui ir tris iš-
teisino.

Sušaudytas be teismo.

1906 metais skrajojamieji
buriai sušaudė tulą E. Pre-
de. Sušaudytasis buvo ap-
draudęs savo gyvastį ant
5000 rub. Kada jo giminės
pareikalavo iš apdraudimo
draugijos pinigų, draugija
atsisakė išduoti, teisinga-
mos, jog įstatymai rodo, kad
nuteistas miršin nustoja visų
teisių ir dėlto nustoja teisės
prie pinigų. Vietiniam tei-
sme apdraudimo draugija bu-
vo laimėjusi bylą, bet Peter-
burgo teismo rumai pripaži-
no, jog pinigai reikia išduoti,
nes sušaudytasis Prede nebu-
vo teisiamas, nebuvo tirinė-
jamas, o tik sušaudytas.

Taigi, pripažinta, jog su-
šaudymas nėra teismo nu-
sprendimas.

ŽINIOS IŠ VISUR.

D-ras Crippen bus pakartas.

Londonas. — Prisaikintųjų
teismas atrado kaltu d-rą H.
H. Crippeną užmušime savo
pačios ir pasmerkė jį mirtin.
Lapkričio 8 d. Crippen bus
pakartas.

D-ras Crippen yra ameri-
konas ir vedęs buvo taipgi
su amerikone ir prie to da
pagarsėjusia aktore, Belle
Elmore. Pastaruoju laiku
jie gyveno Londone, Angli-
joj. Crippen išimylejo į tu-
lą Ethel Clarą LeNeve ir nu-
žudęs savo pačią slapta ban-
dė atvažiuoti su ja Ameri-
kon. Bet policija davė be-
vielinių telegramą ir Crippen
pusiaukelį ant laivo likos su-
imtas. Nors laivas atėjo
Amerikon, ir Crippen yra
amerikonas, tačiau Angli-
jos valdžia pareikalavo, kad
jis būtų jai išduotas. Ir
Crippen draug su savo meilū-
ze tapo sugrąžintas Angli-
lijon.

Dabar prasidės byla ir
Crippeno meilūzės. Ji kalti-
nama už dalyvavimą su Crip-
penu prie nužudymo jo pa-
čios.

Anglijos propozicija — ant- syk pasveikinti Portugaliją.

Berlynas. — Didžioji Brita-
nija užproponavo visoms di-
džiosioms viešpatystėms, kad
antisyk nusiųsti Portugalijai
pasveikinimą.

Vokietija atsakė 21 d. spa-
liū, kad mielai ant to sutinka.

Popiežius atšaukė savo pa- siuntinį.

Lizbona. — Pereitoj pėny-
čioj popiežius atšaukė iš Liz-
bonos savo pasiuntinį Tonti.
Atšaukimo priežastis nežino-
ma. Eina gandas, buk po-
piežius nutarė savo nuncio
atšaukti dėlto, kad išreikšti
tuomi savo protestą naujai
respublikai už "bedievišką"
jos tendenciją.

Iš Coimbra parvažiavo vi-
daus dalykų ministeris ir pa-
pasakojo, kad tenatiniam
universitete buvo didelės
riausės, kurios užsibaigė tuo-
mi, kad kraštutiniai republi-
konai sudraskė visus kara-
liaus Manuelio ir jo giminų
paveikslus ir sulaužė rakan-
dus.

Popiežiaus vargai.

Roma. — Vatikano orga-
nas "Osservatore Romano"
praneša, kad atšauktas iš
Portugalijos nuncio Tonti tu-
rės su Mery del Val konfe-
renciją, kurioj turi but išras-
tas planas, kas ir kaip veikti
prieš "bedievišką" Portuga-
lijos politiką.

Spalių 24 d. telegrafuoja,
kad iš tų rupeščių "šventas
tėvas" vėl pradėjo sirgti.

Nubaudė vyskupą.

Londonas. — Andolph
Guilford turėjo stotį teismą
ir užmokėti bausmę užtai,
kad per greitai važiavo auto-
mobiliu ir visai neturėjo lei-
dimo ant automobiliaus.

Ir Peary ne buvo ant žemgalio.

Berlynas. — Astronomijos
profesorius Galle praneša,
kad pagal paduotų Peary'o
dokumentų, jis nekuomet ne-
galėjo but ant šiaurinio žem-
galio. Galle tiki, kad Pea-
ry praėjo pro šalį. Prie to
da jis nurodo, kad su tokiais
instrumentais, kokius turėjo
Peary, žemgalio negalima
patirti. Pagalios profesorius
sako, kad Peary'ui stokuoja
ir astronomijos žinojimo.

50 žmonių nuskendo su laivu.

Rio Janeiro, Brazilija. —
Netoli nuo Arrasalesko su-
dužo ant jurių garlaivis
"Wally". Tula igulos dalis
išsigelbėjo, o 50 žmonių pri-
gėrė.

Portugalijos karaliaus motina Italijoje.

Piza, Italija. — Našlė ka-
ralienė Maria, Manuelio mo-
tyna, atvažiavo šiomis dienom
is Gombo ant garlaivio
"Regina Elena", kuris užpe-
reitoj nedėlioj išėjo iš Gib-
raltaro. Italijos karalius
Viktoras pasitiko ją ir nusi-
vežė į San Rossore, kur da-
bar gyvena visa karališkoji
šeimyna.

Karalienė Maria buvo ke-
tinus apsigyventi Ispanijoje,
bet Ispanijos valdžia jos ne-
priėmė bijodama, kad revo-
liucionieriai, pasinaudodami
iš tos progos, nesukeltų triuk-
šmo.

Francuzijos ministeris rezignuoja.

Paryžius. — Žemdirbystės
ministeris M. Ruau rezignavo
nuo vietos iš priežasties silp-
nos sveikatos.

Vokietija ginkluojasi.

Londonas. — "The Daily
News" praneša, kad Vokietija,
išgirdus, jog Anglija iveda
ant karlaivių 13½ colines
kanuoles, permaining savo gin-
klavimosi programą, nutar-
dama įvesti 14-colines kanuo-
les.

Karalienės užmušėjas pasi- kore.

Geneva, Šveicarija. — Anar-
chistas Luigi Luccheni, ku-
ris 1898 metuose nužudė Au-
strijos karalienę Elizabetą,
šiomis dienomis kalėjime čia
pasikore.

\$30,000,000 paskolos Turki- jai.

Paryžius. — Oficiališkai li-
kos apskelbta, kad tarp Tur-
kijos ir Francuzijos padaryta
sutartis, pagal kurios Pary-
žius skolina Turkijai 30 mili-
jonų dolerių.

IŠ AMERIKOS.

Didelės orlaivininkų lenk- tynės.

Garsus Amerikos laikraš-
tininkas Hearst paskyrė \$50,-
000 dovanų tam iš orlaivi-
ninkų, kuris pirma perlėks
skersai Ameriką: nuo Atlan-
tiko iki Pacifiko pakraščio.
Ta žinia sukėlė tarp orlaivi-
ninkų didelę sensaciją. Prie
tų \$50,000 prisidėjo da ir
daugiau, paveizdan orlaivių
mėgėjas milijonierius Clif-
ford B. Harmon, kuris daly-
vavo orlaivininkų lenktynė-
se ir Bostone, davė tam tik-
slui \$10,000; laikraštis "Kan-
sas City Post" davė \$1,000,
"Denver Post" — \$1,000 ir
spėjama, kad da atsiras to-
kių geradarių. Kada lenk-
tynės prasidės ir kiek jose
orlaivininkų dalyvaus, da ne-
žinia.

Užgesino degančią bombą.

Chicago, Ill. — I tulo Aus-
tino O'Malley'o butą naktį i-
metė kažinkas per langą de-
gančią bombą. Bomba bu-
vo padaryta iš trijų bruselių
parako, po 8 colius kiekvie-
nas. Prie parako buvo pri-
rišta dagtis, kuris baigė jau
degti. O'Malley pagriebė
bombą į rankas ir užgesino
dagtį, užbėgdamas tuomi
eksplozijai.

Policija spėja, kad bomba
likos įmesta per apsirikimą.

Dideli miestai atkirsti nuo svieto.

Persikėlus nuo Kubos salos
viesula pereitoj savaitėj pri-
darė daug blėdies Pietryčių
Amerikoje. Jacksonville, Brun-
swick, Savannah ir daugelis
kitų miestų pietinėse valsty-
bėse visiškai atkirsta nuo ko-
munikacijos su pasauliu.
Miestai netoli nuo jurių likos
užlieti sukeltomis bangomis,
telegrafų ir telefonų vielos
nutrauktos ir daug užmuš-
ta gyvulių ir žmonių.

Plėšikas gavo \$150,000.

Los Angeles, Cal. — Nesu-
sektas ligšiol plėšikas užpuo-
lė ant vietinio kapitalisto H.
W. Hazletono ir atėmęs nuo
jo \$150,000 pinigų pasislėpė.
Hazleton yra 75 metų am-
žiaus žmogus ir visiems žino-
mas, kaip savininkas viet-
nių gatvekarių. Policija jies-
ko plėšiko.

Naujos Anglijos esperan- tistų susivaziavimas.

Spalių 23 d. Bostone at-
sivėrė Naujos Anglijos es-
perantistų susivaziavimas.
Delegatų pribuvo 200 suvir-
šum. Susivaziavime, visi
kalba esperantiškai.

Sudegino savo šeimyną.

Keokuk, Ia. — Tula Rena
Stuetterman'ienė nusipirko

du galionu gazolino ir naktį,
kada visi saldžiai miegojo,
aplaistė savo vyra, sunų, pa-
ti save ir visus uždegė. Vy-
ras ir sunus dabar kovoja
ligonbutyje su mirčia, o pati
ant vietos sudegė.

Katastrofa pirtije.

Malden, Mass. — Spalių 23
d. išryto, taip vadinamoj
turkiškoj pirtij, kuri prigulė
rusiškam žydėliui ir įtai-
syta pagal rusiškos mados,
žydams besivanojant įgriuvo
atsūtęs nuo garolubų cemen-
tas ir prislėgė keliolika žmo-
nių. Septyni likos mirtinai
suzęisti, o kiti, persigandę
visai nuogi išbėgo ant gat-
vės.

Kriaucių streikas platinas.

Chicago, Ill., spalių 25 d.
— Tris savaitės atgal Chica-
goj sustreikavo 16 merginų
siuvėjų. Niekas tuomet ne-
manė, kad tas streikas taip
smarkiai išbūjos. Šiandien
jau streikuoja 16,000 rubsiu-
vių, o ryt gal jau streikuos
25,000. Pinigai plaukia
streikuojančių parėmimui iš
visų pusių. Darbininkai ti-
kisi kovą laimėti ir prie to
da visas dirbūves suunijo-
nizuoti.

Sprogimas bombos.

New York. — Apie 20 še-
imynų likos išgązdinta spro-
gimu bombos, kuri buvo pa-
dėta ant Prince st. ties No.7,
kur antroj pusėj gatvės gy-
na d-ras M. Scimeca, kuriam
juodrankiai neseniai buvo
pavogę sunų, bet sugrąžino,
padėjus tėvams nurodytoj
vietoje \$5,000.

Keli namai pasiliko be lan-
gų iš abiejų pusių gatvės, o
namas No. 7 likos pusėtinai
apgriautas.

Lenktynėse prapuolė 2 ba- lionai.

St. Louis, Mo. — Tarptau-
tiskose balionistų lenktynėse,
kokios pereitoj savaitėj atsi-
buvo tarp šito miesto ir Ka-
nados, prapuolė du balionai:
"America II" ir "Dueseldorf
II". Spėjama, kad jie nu-
skendo ant ežero Huron, Ka-
nadoje.

Explozijoj žuvo 6 dar- bininkai.

Greenpoint, L. I. — Ame-
rican Manufacture Co. dirb-
tuvėj explodavo katilas.
Pirmutinės lubos likos išmuš-
tos ir užmušta 6 darbininkai.

Dėl senos meilės nusizudė.

New York. — Tulas Cla-
rence McGuire nusišovė ant
stogo, po kuriuo gyvena jo
meilūzė, Miss Anna Appel.
McGuire buvo jau vedęs, bet
nuo seniai mylėjo Appel, ku-
ri gyvena dabar ant viršuti-
nių lubų. Jis nusišovė ant
tos vietos, kur kambarių sto-
vėjo jos lova.

PERŽVALGA

Nelabai seniai iš Anglijos buvo atvažiavęs Amerikon kun. Vaughan, kuris pasakė čia daug prakalbų ir savo žingeidumu užinteresavo daugelį amerikonių. Jam labai rūpėjo pamatyti didį Amerikos genijų, Tamą A. Edisoną, kuris yra padaręs apie 600 įvairių elektros srytų išradimų. Kada kunigas užklausė tą didįjį mislinių, kokios jis yra nuomonės kaslink tikybos, tai gavo šitokią atsakymą:

„Žmogus yra mananti kruva celių, kurios egzistavo prieš jo užgimimą, ir kurios egzistuos jam numirus. Į sielą aš netikiu ir nuodėmių nepripažįstu. Tai viskas, ką aš apie tikėjimą galiu pasakyti.“

Parvažiavęs į Angliją, kun. Vaughan atsiuntė Amerikos laikraščiams šitokią rezoliuciją:

„Žmonija turi but dėkinga Edisonui už neapkauniojamus jo išradimus, kurie palengvino socialinį ir komercijinį gyvenimą.“

„Bet žmonės turi neužmiršti, kad Edison nėra teologijos nėgi metafizikos žinovu. Viskas, ką jis žino, tai kaip panaudoti elektrą.“

„Jis pats prisipažino, kad apie gamtą, o net ir apie pačią elektrą jis nieko nežino, o juk žmogaus siela yra toli plonesnė substancija, negu elektrą.“

Taigi kunigas persergsti amerikiečius, kad tie neįtikėtų Ediso mokslui. Bet žmonės visviena greičiau įtiki Edisonui, negu kunigui.

„Vienybė Lietuvių“ No. 41 kraipo galva ir stebisi, kad „Kova“ ir „Keleivis“ socialistų laikraščiai, o taip karštai remia laisvamanybės judėjimą.

Vadinasi, pagal „V. L.“ nuomonės, socialistų laikraščiai turėtų remti klerikaliską judėjimą.

Rugsėjo 30, š.m., sukako 25 metai pp. Šliupų šeiminis gyvenimo ir buvo taip vadinamos, sidabrinės sužadėtuosės. Scrantono jaunuo menė atsilankė tą dieną į d-ro Šliupo namus ir nuosirdžiai jubilatus sveikino.

Štai, kaip patį pp. Šliupai apie tai „Lietuvoje“ rašo:

„...Prisipažįstame, kad žmonės, nė kurstomi, nė prašomi, padarė mums asabiškai daug daugias linksmumų, negu mės tikėjimės ir atsilyginti įstengsime... Aš nepaisau, nė mano šeimyna, anų nemalonumų, kuriuos parengė kunigų klika Brocktone, Plymouth ar kur kitur. Susipratęsi lietuvių neprisidėjo tuomet prie jų rengiamos riaušės. O tatau mus ypatingai džiugina. Kunigija mus nekenčia, ir mės nieko labo nuo tos luomos nelaukiame; bet džiugina musų širdis, kad liaudis eina su mumis ir mės su liaudžia. To susilaukti troškome nuo pradžios savo darbamomsi, ir tuomi labiaus pakakinti esame rezultatais šiandien...“

„Sukaktuvių dienos vakare atėjo Lietuvių Scrantono choras ir padainavo ne mažą lietuviškų dainelių. Tarpe kitų, mums ypatingai širdin puolė tautiškas hymnas ir tyčia sukaktuvėms prirengta daina, kurią sueiliavo p. Jurgelionis, o melodią suderino p. Petrauskas. Pirmu sykiu tą dainelę chorui užtraukus, mums asaros išriedėjo; todėl nesistebėsite, jeigu bent žodžius čion įrašysime:

Valandėlės, valandėlės... Šimto metų bertainėlis Taip prabėgo nejučia... O tais metais daugelį dėjus, Kilo naujosios idėjos: Mūs tėvynei aušra švito, Iš kur mums šviesos daug (krito,

Per mūs Joną su Agle!

Valandėlės, valandėlės... Šimto metų bertainėlis Taip prabėgo nejučia... Ir šiandieną sukaktuvės, Šviesios linksmos pagerbtu-

Bendro darbo mūs tėvynei, Atgimimo jos gadynei, Musų Jono su Agle! Tegyvuoja gi ilgiausiai, Kuoilgiausiai, laimingiausiai Musų Jonas su Agle!

„Be dainų, buvo da kelias kalbų... Draugai ir draugės įteikė Šliupui lazda su sidabrine rankena (lyg atsimindami, kad pereitą žiemą, ledu eidamas, puoliau ir nusilaužiau sau ranką; mat, kad dabar turėčiau kuomi pasiremti), o Šliupienei dovanojo sidabrinę vazą, kiti vėl prisuntė bukietus gėlių ir t.t.“

Apart to visko, jubilatai da gavę daug telegramų su pasveikinimais ir širdingais linkėjimais.

Polemika ir Kritika.

Keno teisybė — kunigų ar bedievių?

Nors aš esu nemokytas vaikas, bet tiek suprantu, kad reikia prisiklausyti, ką mokyti kalba. Nueinu aš į bažnyčią pasiklausyti ką kunigas mokina, ir nueinu ant bedievių prakalbų pasiklausyti ką bedieviai kalba. Tarpe bedievių ir kunigų mokslo matau didelį skirtumą ir negaliu suprasti, kurių teisybė. Kunigai išsižioję rėkia, kad jų mokslas yra geriausias ir teisingiausias; bedieviai gi šaukia kiek galėdami ir ragina kuodaugias skaityti visokius raštus, eiti į visokius susirinkimus ir prakalbas, net ir į bažnyčią nedraudžia, sako, busite gudresni ir pamatysite savo skriaudas. Na, ir suprask tu žmogau jų teoriją; vieni mokina taip, o kiti kitaip. Trauk galas kad ir nemokytas, bet pritariu geriau bedieviams, nes jie mokina tikros teisybės ir ragina skaityti tikrus raštus. Dabar, jeigu kunigas man gina skaityti kokius raštus, tai aš labiausiai tuos ir skaitysiu ir žiūrėsiu, kas ten per velnias juose yra, dėlko jie draudžiami. Tur but dėlto, kad tie raštai pamokina, kaip nesiduoti jiems išnaudoti?

Taigi patarčiau ir kitiems,

kad nereikia klausyti tų, kurie pavydi mums apšvietos, bet reikia klausyti tų, kurie skelbia teisybę. Mės matome, kad nieko negalima laimėti, ir nieko nelaimėsime, pakol viešpataus kunigija, nes ji su savo kreivais mokslais tik klaidina mus, rodydama pirštu mums laimę danguje, o pati lėbauja iš musų prakaito ant žemės.

A. A. Garliauckas.

Korespondencijos

Plymouth, Pa.

Nors vietiniai lietuviai ir buvo apsileidę per vasaros karščius, bet dabar pradeda sparčiai eiti priekyn. Gaila tik, kad mažai yra inteligentų, katrie galėtų rupintis lietuvių tobulinimu. 2 d. spalio K. Arminas buvo surengęs prakalbą. J. Živatkauskas iš Scrantono kalbėjo apie republikoniškų ir demokratiškų partijų blogus darbus ir socialistų partijos programą. J. J. Nienius skaitė prelekciją apie kariumenę ir jos blogus darbus su išvedimu, jog kariumenė nereikalinga, ir apie šios dienos socializimą. K. Arminas sulose monologą. J. Danilevičius eiles deklamavo. Vėliaus K. Arminas kalbėjo apie motinų aimanavimus, kada sunys karė žuva, ir privedė prie to, kad tai padaro gaujos kareivių bei milicijos. Toliaus kalbėjo apie socializimą, nes prakalbos buvo rengta su mieriu sutvrti arba atnaujinti buvusią LSS-gos 24-tą kuopą. Visi kalbėtojai baigė savo kalbas socializmo klausimu ir likosi sutvta iš 6 narių kuopa.

Tolėsniame žiemos laike bus perstatyta „Pirmi Žinksniai“ drama 4-se aktuose. Loš „Darbininkų Teatrališka kuopa“, iš jaunu vaikinių ir merginų susitvėrusi. Perstatymas bus 18-tą d. lapkričio, „Armory Hall“ svetainėje. Pelnas skiriamas ant įsteigimo viešo knygyno.

Strauss.

Edwardsville, Pa.

L.S.S. 91 kuopa parengė 25 d. rugsėjo prakalbą. Pirmutinis išėjo kalbėti J. P. Čepulis iš Pittston, Pa., kuris aiškino apie pilietiškas popieras. Potam P. Slekaitis deklamavo eiles, o M. Šeškienė pasakė monologą, kuris nusisekė vidutiniškai, tik reikėjo garsiau kalbėt. Toliaus išėjo su prakalba K. Arminas iš Plymouth, Pa. Po jo J. Nienius iš Wilkes-Barre skaitė prelekciją, o ant galo I. Danilevičius padeklamavo.

Žmonių buvo į 500 ir visi užsilaikė, kaip per „tėvo“ Kazimiero pamokslą.

F. Klimkevičia.

Grand Rapids, Mich.

Spalių 2 d. L.S.S. 51 kuopa surengė prakalbą ir užsivietė kalbėt K. Šeštoka, kuris kalbėjo apie žmogaus gyvenimą ir Lietuvos istoriją. Kalba tęsėsi apie 2½ valandos. Potam buvo dainos ir deklamacijos. Žmonių buvo į 200 ir viskuo užganėdinti. Aukų surinkta \$8.30.

Kaip kalbėtojai, taip ir aukotojams reikia ištarti širdingai ačiū.

L. Besion.

Grand Rapids, Mich.

Darbai eina vidutiniškai, pageidaujama stalių ir kitokių amatninkų; paprastų darbininkų yra daug ant vietos. Lietuvių čia gyvena apie 2,000 ypatų. Yra ir parapija, o klebonu yra kun. V. Matulaitis, kuris buvo sumanęs statyti seserims namą, bet niekas nesiskubino duoti tam reikalui pinigų, sako, daug sykių mus apvylė, daugiau nesiduosime. Mat pereitą žiemą rinko ant katilo pinigus, bet to katilo neįtaisė, o kada žmonės paklausė, kur pinigai, atsakė: suvalgiau. Na, jei katilo pinigus suvalgei, tai ir namo suvalgysi, atrėžė jam žmonės. Vienok statymui namo išrinko iš savo šalininkų komitetą, kuris su pagelba seserų renka pinigus. Kunigo pagelbininku yra J. Karantavičia, tai ko pats kunigas neuveikia, tai pagelbininkas atlieka. Jis, budamas prezidentu šv. Petro ir Povilo d-tės, užmanė prašalinti visus narius, kurie priguli prie Lietuvos Sunų, nes tai esanti bedieviška d-tė.

Vietinis.

Middleboro, Mass.

1907 metais, Bridgewater ir Middleboro, (Mass.) pažangesni lietuviai susitarė sutvert nors mažą knygynėlį ir vieną šventdienį (25, VIII, 07) susirinkę uždėjo jam pamatą. Iš karto susirašė ar 10 narių įmokėdami po 50c. įstojimo ir po 10c. „savaitinių“, nes taip buvo nutarta iki naujų (1908) metų. Nekurie užsimokėjo iskalno ir pasidare biskis pinigų, už kuriuos tuojaus nupirkta ir knygų apie \$8.00 vertės. Bet nebuvom patyrę, kad blogai laikyt knygas be aptaisų, todėl visas ir pirkom neapdarytas. Knygos tuojaus ėmė plyšt. Bet jau antrą sykį

pirkom \$25.00 vertės visas aptaisytas. Taipgi nutarėme, kad naujiems nariams mokėtis būtų tik \$2.00, ir daugiaus jokių mokesčių neminti. 1909 m. abelnam narių susirinkime įvedėme kaip įstatymą: nariams knygos perskaitymui paskyrėme po 50 pusl. ant savaitės, 100 ant dviejų ir t.t. (mat, pirm to nekurie paėmę knygą laikydavo ją pas save ilgą laiką, o kitas norėdamas skaityt negalėjo gaut.) Dabar pralaukęs knygą skaitytojas paskirtą tai knygai laiką turi sugrąžinti knygūi, bet jeigu niekas jos nereikalavo, tai gali laikyti ir ilgiaus. Per šiuos metus vėl pirkom už \$20.00 vertės, taipgi visas aptaisytos. Spalio 2 d. buvo abelnam narių susirinkimas. Pasirodė aptaisyti knygų 41 (visos sunumeruotos po eilei) ir daug brošiūrų be aptaisų, kurias nutarta tuojaus aptaisyti. Pinigų izde liko \$32, už kuriuos nutarta nupirkti beletristiskų knygų, kas pritraukia mažai protaujančius prie skaitymo, nes tokių iki šiol da nebuvo. Moksliskos jau kone visos stambiausios knygos knygynė randasi.

Kaipo tarpe dviejų miestų, tai yra ir dvi valdybos: viena Bridgewater, antra Middleboro, (Mass.) Valdyba susideda iš knygiaus, jo pagelbininko ir izdininko. Įstojimo mokėtis \$2.00 vyrams, \$1.00 moterims. Butų puiuku, kad ir kitur lietuviai pa-našiai tvrtų knygynus, tas didelė turi vertę, jeigu visas stambiausias lietuviškoj literaturoj knygas galima perskaityt tik už \$2.00.

J. T-ša.

Montello, Mass.

Lietuvių čia yra skaitlingas būrelis, bet ne visi sutikime gyvena. Kun. Dragunavičius visai nesidarbuoja lietuvių apšvietimui, tik žiuri sau naudos. Jisai eina į kritiką su mokytais vyrais, o ne pasižiuri, kad užpakalių

yra daug darbo mokinti tuos, kurie ant gatvių galvas daužos ir kas nedėdienis po keturis ir penkis nuveža kalėjimam. Kaip tik kada vestuvės, visuomet prisigėrę pradedą daužyti vienas kitam galvas. O vestuvės paprastai traukias po nedėlią ir daugiau. Jau net ir svetimtaučiai keikia, kad lietuviai neperstoja ritinėti bačkas, daryti riksmus per naktis ir daužyti galvas, bet kun. Dragunavičius to nemato. Jisai tik žino niekinti per savo pamokslus d-rą Šliupą ir kitus. Kodėl kunigas neina į minią ir ne mokina žmonių kaip gyventi? Kodėl bedieviai mokina žmones negirtuokliauti, nedaužyti viens kitam galvų, gyventi meilė ir sątaikoj, skaityti moksliskąs knygas ir laikraščius. Kun. Dragunavičius draudžia skaityti moksliskąs knygas. Bet kun. Dragunavičiui nesiseka, nes didesnė pusė Montello užstoja už socialistus.

Dykaduonis.

Bristol, Conn.

„Keleivio“ No. 39 buvau padavus žinutę apie Bristolio lietuvius. Tarp ko kito pagyriau Neprigulmingą Lietuvių Ukėsų Kliubą už atsiakymą dalyvaui su lenkais ant Clambake'o, bet redakcija matomai manęs nesuprato, ar gal nenorėjo supraci. Clambake'ą mės vadinam tautiską vietinių lietuvių pasilinksminimą, ir man rodos, kad Lietuvių Kliubas neklydo atsisakydamas nuo dalyvavimo su lenkais. Ant tokio susirinkimo mūs vietiniai lietuviai turi kalbas apie savo tautą, dainuoja lietuviškas dainas ir šoka lietuviškus šokius. Ir kaip atrodytų, jeigu tarp musų keltas lenkų užtrauktų savo „Ojczyzną?“ Bet redakcija betrumpindama mano straipsnį, perkeitė mano nuomonę iš tautiškos į tarp-tautišką. Aš manau, kad

— PHIL. PORTER IN "THE BOSTON TRAVELER" —

Šitas paveikslėlis aiškiai perstato šiandieninę dolerio galybę. Dabartiniai svieta galiunai, susiplėšę savo globon turtus, padavę galę doleriui ir su pagelba to dolerio slėgia didžiausią dalį žmonių ant mūsų žemės.

mės galime darbuotis dvejo-
pai: pirma ant tautiškos, o
paskui ant tarptautiškos, nes
ir priežodis sako, jeigu nori
pažinti kitą, tai pirmiausia tu-
ri pažinti pats save. Atsi-
skyrimas nuo lenkų iš vienos
pusės mums gera atneša.
Mės žinome, kad nekuriuose
vietose lietuviai yra sulenkė-
ję. Jeigu mūs lietuviai daly-
vautų su lenkais, tai su
jais išeitų tas pats ir svetim-
taučiai, matydami mus daly-
vaujant su lenkais, niekados
mus nuo jų neatskirs ir ne-
sakys „Lithuanians“, bet
„Polacks“, kas daugeliui lie-
tuvų yra labai nemalonu gir-
dēt taip mus vadinant, nes
kožnas myli savo tautą ir
nori but lietuviu vadinamas.
Nuo senų laikų pas lenkus
yra užsilikus puikybė ir jie
visur ir visados stengias lie-
tuvius nužemint ir pajuokt.
Aš nesuprantu, kodėl Bris-
tolio lietuvių atsiskyrimas
nuo lenkų tautiškuose reika-
luose gali buti nupeiktinas?

E. Zigmančiūtė.

New York City, N. Y.

Lietuviai pradeda jau dar-
buotis. Trumpam laike ža-
dama įrengti vakarinę mo-
kyklėlę, kur bus mokinama
angliskos kalbos, aritmeti-
kos ir, gal but išdalies, lietu-
viškos kalbos. Paskatinus
Lietuvių Ukėsų Politikos
Klubui vietines draugijas,
prie šio darbo prisidėjo S. L.
A. 126 k., L.S.S. 52-ra k. ir
T.M.D. 43 k. Mokinama bus,
kiek teko patirti, du ar tris
vakarai per savaitę. Minėtų
draugijų konferencija nutarė
kreiptis prie „Liaudies Mo-
kyklos“ į Brooklyn, N. Y.,
prašydama prirodyt mokyto-
ją.

Jungtinių draugijų konfe-
rencija nutarė parengti,
„linksma vakarėlį“, nuo ku-
rio visas likęs pelnas bus pa-
švestas mokyklėlės naudai.
Atsibus minėtas vakarėlis 29
d. spalio (October), subatos
vakare, 7 val. vakare, He-
nington Hall, po No. 214-16
East Second St., N. Y.

Varguolis.

Waterbury, Conn.

Spalio 16 d. vietinė „Švie-
sos“ draugystė parengė te-
atrą ir koncertą. Buvo per-
statyta „Knarkia paliepus.“
Lošėjai savo roles atliko pa-
girtinai. Koncertas irgi nu-
sisekė puikiai, o ypatingai
dainos, kurias dainavo trio:
p-lė M. Kriščiūniūtė, p-lė B.
Broniškiūtė ir p-lė K. Kriščiū-
niūtė, pritariant ant pia-
no p-lei P. M. Pricevičiutei;
salo „Paskutinė vasaros ro-
žė“ p-lės M. Kriščiūniūtės.
Toliau p. I. L. deklamavo
„Lietuvos dainos“, bet ne-
kaip nusisekė, nes deklama-
torius buvo lyg ne pasiren-
gęs. Publikos buvo pilna
svetainė ir užsilaukė visi ty-
liai, išskiriant A. R., kurs
kaip ir pasamdytas laike de-
klamavimo pradėjo triukš-
mą kelt, kad nė nuramint
negalima buvo. Gėda to-
kiam „parapijonui“, kurs at-
silanko į svetainę tik triukš-
mą kelt. Ant susirinkusių
tas vakaras padarė labai ma-
lonų įspūdį ir manau varde
visų susirinkusių ištarti ren-
gėjams, lošėjams, muzikan-
tams ir dainininkams širdin-
gą acių.

Dilgėliukas.

Meriden, Conn.

Spalio 9 d. S. L. A. 49-ta
kuopa laikė susirinkimą, bet
nežinia kodėl centro sekreto-
rius neprisiuntė balsavimo
blankų rinkimui centro sekre-
torius? Nariai gana pasipik-
tino iš to. Minėtos kuopos na-
riai taipgi labai neužganėdinti
nauja „Konstitucija“, ir sa-
ko, kad laikysis prie seno-
sios. Keli jau net išstojo
dėl tos priežasties iš S. L. A.
Rugsėjo 11 d. likosi per-
skaitytas protokolais ir rezol-
liucija laikytos konferencijos
New Havene, Conn. Draugai
priėmė tą delnų plovimu ir
nutarė laikytis tokios propo-
zicijos.

Nesmagu, kad S. L. A. tu-
rėdamos sau už mierį suvie-
nyti visus lietuvius į vieną
didelę ir galingą organizaci-
ją, pradeda jau kriksti; o tai
vis dėlto, kad „vadovai“ už-
sispyrė padaryti iš jos „In-
surance Co.“ ir tuomi skal-
do tarp mūsų vienybę. Pa-
galvokime, kas iš to išeis?...

K. Liutkus.

Baltimore, Md.

Pora metų atgal vietinės
lietuviškos pagalbinės drau-
gystės sumanė statyti arba
pirkti salę. Gal būtų jau ir
įvykęs tas užmanymas, jei
nebutų atsiradę priešininkai,
kurie vietoj salės patarė ge-
riaus įsitaisyti savo lietuviš-
kas kapines. Gerai. Užma-
nymas perėjo per visas drau-
gystes ir visos ant to pristo-
jo. Sušaukus susirinkimą
pasirodė dvipusiai: taip va-
dinami „šliuptyniai“ ne-
reikalavo jokio pašventinimo,
o katalikai, kad pašventint.
Iš to kilo armyderis, bet ga-
ly gale susitaikė šiaip: kapi-
nes padalyti į dvi pusi, vie-
ną pusę pašventinti, o kitą —
ne. Pranešus apie tai vie-
tiniam kun. J. Lietuvninkui,
kad nupirkus kapines norima
jas pašventinti, dvasiškas va-
dovas štai ką pasakė: „Jeigu
kapines užrašysit kardinolui,
taip, kaip bažnyčia yra, tai
pašventinsiu, o kitaip jokių
budu nešventinsiu.“ Dabar
nežinia, kas iš to išeis. Na,
lai lieka kapinės, eisim prie
kito dalyko.

Bus gal mėnesis laiko at-
gal, kaip vieną nedėdienį
kun. J. Lietuvninkas per pa-
mokslą pranešė, kad reikia
padidinti bažnyčią, kas, anot
kunigo, atsisėis apie \$35.000.
Brolyčiai ir sesutės, balti-
moriečiai, nupirkote šią baž-
nyčią užmokėdami keliasde-
šimtis tukstančių dolerių sa-
vo sunkiai uždirbtų pinigų ir
užrašėte kardinolui, dabar ir
vėl norite didinti, ir vėl dėsit
\$35.000! Ir kam? Kardino-
lui...

Nieko nesakyčiau, jeigu
tai būtų jūsų, t.y. parapijos,
bet dabar aukaujat gal pas-
kutinį sunkiai uždirbtą ska-
tiką dykduoniui kardinolui,
nuo kurio malonės jūsų pa-
statyta bažnyčia priguli. Pa-
dėkim, užsinorės tam kardi-
nolui ir jis uždaro jums du-
ris jūsų bažnyčios, taip, kaip
padarė 2-3 metai atgal Scran-
tone, dabar Shenandoah ir
Mahanoy City. Ką jūs ta-
da darysite? Atsakykit ant
to.

Baltimoriečiai, pagalvoki-
te nors šį kartą, ką jūs da-
rot. Ar ilgai da jūs duosi-

tės vadžioti už nosių kuni-
gams, vyskupams, bei kar-
dinolams? Ar ilgai da jūs
jiems statysite bažnyčias?
Pamąstykite!

Juozas Bulota.

Brooklyn, N. Y.

Mokslaeivių Paskolos Ra-
telio 7 k. rupešiu buvo su-
rengtas vakaras, kur buvo
perstatyta „Eksproprijacija“,
tik nepergiauraisiais nusise-
kė, nekuriams aktoriams sto-
kavo gyvumo, prie to daug
kenkė bloga salė, o užvis
daugiausiai sugedimas žibu-
rių, kadangi apie 15 minučių
buvo visai tamsu. Po tam
buvo suloštas trilogas „Tik
niekam nesakyk“. Tas nu-
sisekė gerai. Toliau buvo
deklamacijos. Baigiant pro-
gramą „Apšvietos Draugys-
tės“ choras sudainavo tris
daineles, kurios nusisekė ga-
na gerai. Paskui prasidėjo
balius, kuris tęsėsi iki ryto.
Publikos atsilankė nepaprastai
daug, kadangi netilpo į
svetainę, prisiėjo sustabdyt
tikietų pardavinėjimą. Pu-
blika užsilaukė gražiai. Ma-
noma, pelno liks gerokai.
Bet turiu paminėti, kad ge-
riems mieriams yra priešų.
Mokslaeivių rėmimas, rodos,
yra reikalingas nemažiau,
kaip duona, o priešų netrūk-
sta, net ir taip vadinamos
inteligentijos. Tai yra fak-
tai. Štai „Mildos“ ir „Dai-
nos“ chorai atsisakė daly-
vaut tame vakare, o nuo „Ap-
švietos“ choro taipogi atsisakė
kelios dainininkės. Sa-
koma, kad norėta vakarui
užkenkt, bet nenusisekė. At-
sisakusių vietas užpildyta
naujomis dainininkėmis. A-
čiu p. Bukšnaičiui, kaip de-
rigentui to choro. Beto kon-
fiskavimas plakatu yra ne-
dovanotinas prasikaltimas, o
tas darbelis priguli vietinės
bažnyčios tarnams, kurie iš
vaikų tuos plakatus atėmė
sudraskė. Negeriau pasiel-
gė ir vietinės spaustuvės, t.y.
„Vienybės Lietuvninkų“ dar-
bininkai, sukimšdami daug
plakatu, kur nereikia.

Brooklyne dabar yra kriau-
čių streikas. Dėlei tos prie-
žasties patariama iš kitur
niekam čion nevažiuot.
L.S.S. 19 k. rengia persta-
tyti „Kainą“ (misteriją), pa-
rašytą Byron'o, verstą V.
Kudirkos. Tas veiklas bus
pirmą kartą pastatytas ant
lietuviškos scenos ir brookly-
niečiai pirmutiniai turės pro-
gą jį pamatyti. Aktoriai jau
4 mėnesiai kaip mokinas ir
jau puikiai lošia, užtai yra
viltis, kad perstatys atsakan-
čiai. Kaip girdėt, žada pa-
imti didelę ir puikią svetainę
su geromis dekoracijomis.
Linkėtina 19 k. kuogeriausios
kloties.

V. Kriaučiūnas.

Middleboro, Mass.

Spalio 15 d. lietuviai įsi-
linksmine pas A. Miliauską
prie bačkos, apie 12 val. nak-
ties, pradėjo eit imtynių.
Besimant M. Zilionui nulau-
žė dešinę koją. Dabar var-
šas žmogus verkia palikęs
nelaimėje su pačia ir dviem
mažais kūdikiais.

Toks atsitikimas tegul bus
pamokiniu ir kitiems. Pa-
minėk jiems užsirašyt laik-
raštį bei knygą, tuojaus gau-
ni atsakymą, kad už tuos pi-
nigus geriau išsigerti. Bet
kaip už tuos pinigų koją nu-
silaužti, tai ant daktaro reikia

PHIL. PORTER IN "THE BOSTON TRAVELER"

Šitas vaizdelis parodo, prie kokių aplinkybių ir kokių kelių žmogus eina prie civili-
zacijos. Visų pirmiausiai jisai turėjo pereit brutaliskumo arba žiaurumo laipsnį. Toliau
prieš jį stovi savmylystės ir nežinystės uolos. Bet jis pereis ir jas.

jau iš kešeniaus pridėt ir
visviena paskui elgeta pasi-
lieka.

Tetervinas.

MARGUMYNAI

Iš netolimos praities.

(Laiškų ištraukos 1904-1910 m.)

Šimet buvau Zemačių Kal-
varijoje, norėjau medegos
pasirinkti. Aplinkinių pa-
rapijų žmonės, dideliais bu-
riais atėjo. Gaila žiūrėti į
tuos žmones: sušlapę, susi-
purvinę, breda, taškosi per
purvynus, o čia lietus pila
kaip iš viedro. Vargsta, bė-
da giedodami, meldamiesi
su tikriausia vilčia, jog ma-
tina šv. atlygins dangumi už
tokią vargingą kelionę.

Rytas išauso gražus: žmo-
nės kojomis purvus išnešio-
jo, saulė greitai takus nu-
džiovino. Malonu buvo pa-
sivaikščioti. — Mano gimtinė
šalis; maža budama kur bu-
vojau, kame vaikštinėjau, —
viską atsiminiau. Ugi ta tik-
rai žemaitiškoji kalba! Man
taip maloni, rodos, senovės
pažįstama. Suėjau daug žmo-
nių, kur jau nuo keliato de-
simtų nesimatėmė. Nors pa-
senome ir atsimainėme, bet
vis tik malonu pasikalbėti, —
savo vargus pasiguosti. Vis-
kas gerai ir malonu, bet...
pamokslai bažnyčioje, net
gerklėje apkarto. Koksai
tikrai kunigas įlipa sakyklon
sakyti, kiekvienas tą patį
šneka. Neklausyti kursty-
tojų, nekalbėti su nepažįsta-
mais žmonėmis, nesusidėti
su atskalonais — bedieviais,
neklaupti jų patarimų, nie-
ko neskaityti, nesimokyti
svietiško mokslo, kuris nai-
kina tikėjimą; saugotis soci-
jalistų, nes jie netikėliai, no-
ri ir gerus žmones išvesti iš
kelio — jie niekina kunigus,
niekina tikėjimą, išjuokia
dievo žodžius; neįsiskoti nė

jokio mokslo, vien tik moky-
tis nuo kunigų, klausytis ką
sako per pamokslus; kunigai
tik neklysta, jų klausyti ir
t.t. — Mušte primuša žmo-
nės ausis; visokius baisu-
mus išpasakoja ant socialis-
tų. — Daug dar vandens nu-
bėgs, daug laiko prabėgs, kol
žmonės patįs persitikrins ir
kitai ims manyti. Apšvie-
ta turės prakrapštyti žmo-
nės akis!

Nieko gero negalima mūsų
laikraščiuose išgirsti, vien
tik: užmušimai, šaudymai,
korimai, kratos, kalėjimai ir
t.t. Krinta daugumas ir mu-
sų kraugerių. Bet skaudu,
kad prie kiekvieno tokio
kraugerio užmušimo, dešim-
timis aukų krinta iš mūsų
pusės. Kuomet tam visam
bus galas, sunku atspėti.
Gauname laiškus iš užrube-
žio, tenai kiekvienas žodis
kvepia didžiausia vilčia: „Ne-
ilgai, nebeilgai kentėsime;
prašvies aušrelė, užtekės saule-
lė, apšvies mūsų padangę-
lę...“ Tokie laiškeliai siek-
tiek ramina mūsų širdis.
Ant ko jie remia savo ta-
gas gražias viltis, — negalima ge-
rai suprasti. Mūsų pusėj,
Lietuvoj, niekas taip nema-
no.

Girdėti, buk biurokratija
galvoja išrasti kuoastriausias
ir smarkiausias priemones
malšinimui kovotojų už
liuosybę... Mat dar jiems
mažai aukų, mažai kraujo!
Rinkimai dūmon varžomi iki
paskutinio laipsnio; nori taip
padaryti, kad nė žiotelti
negalėtų nė vienas laisviau
manas. Bajorija irgi varo
savo agitaciją tarpe ukinin-
kų, prižadėdama jiems auk-
so kalnus, kad tik bajorus
rinktų dūmon. Kokia ta du-
ma bus, pamatysime; bet
nieko gero iš jos nesitikime
sulaukti; mums rodosi, jog
bus tik įrankis valdžiai gau-

ti pinigų pasiskolinti. Gavu-
si valdžia pinigų išvaikys du-
mą ir po visam.

Dvi mūsų apšvietos drau-
gijas vienu laiku užsmaugė.
Ir buk tu žmogus gudrus,
švieskis tamsybėse, brisk juo-
dais purvynais ir vaikus su
saviu veskis; keliauk visą
amžių juodu taku be šviesos
kibirkštėlės... kurie norėjo
apšvietimą praplatinti, var-
gieniams broliams sunkią
vargų našta palengvinti, juo-
dąjį purvą nuo takų nustum-
ti, — tie visi atsidūrė už gele-
žinių langų, negauna nei gry-
no oro pakvėpuoti, nei savi-
kių pamatyti, o nekuriems
ir maži kūdikėliai beverkią
paliko... — Kas mūsų skriau-
das prašalins, kas ašaras nu-
šluotys?! Kuomet kančių ga-
las prieis, skausmai pasibaigs?
Turbut neveikiai ta dienele
prašvies... — Neparodo, nepa-
sako už ką ir dėlko kankina.
Drasko ir naikina knygas, už-
daro knygynus, išgainioja iš
mokyklų mokinius. Krato,
drasko gyvenimus; darbuo-
jasi su pagalba-kumsčios, na-
gaikos ir geležinių pančių.
Nusigando mat valdžia tos
mažos šviesos kibirkštėlės;
dengia juodu tamsybės už-
dangalu, bijo, kad ne prasi-
muštų nė mažiausias spindu-
lėlis mokslo šviesos ant su-
kepusių mūsų smegenų, ant
užsilusių jausmų, mus ver-
gų tamsybėj laikančių. Sa-
vo sukietėjusia, šalta ranka
plėšia nuo mūsų šiltąjį rube-
lį, taisoma sušildymui suke-
pusio mūsų kraujo. Nelei-
dzia nei prasižioti, nei guos-
ties, nei šaukti, nei verkti...
— Juoda tamsybės spēka,
kuomet gi tu galą gausi?! —
O gi mės įmiršę, nebeužtek-
dami kantrybės, visi išvien
sukibę, braukšt! ir nustum-
sime patįs nuo savės visas
skriaudas ir vargus.

A. Žymontas.

Pasikalbėjimas Maikio su tėvu.

—Na, kaip tu, Maikie, miki, ar mes esam iš beždžionių išsivystę, ar Dievas sutvėrė?

—Seną klausimą atkartoji, tėve, aš tau jau aiškinau sykį apie žmogaus išsivystymą.

—Aš atsimenu, tu nurodei, kad iš beždžionės, bet man rodos, kad taip negali būti. Kodėl gi dabar nekuomet iš beždžionės neužgims ta žmogus? Man rodos, kad greičiau beždžionės paeina iš žmonių, o ne žmonės iš beždžionių.

—Kad tau taip rodos, tai tas nereikškia, jog taip jau ir buvo. Taip buti negalėjo, nes ant žemės pirma atsirado beždžionė, negu žmogus.

—O iš kur tu tą gali žinot, vaike? Juk tu nematei.

—Aš nemačiau nė kaip portugalai numetė nuo sosto savo karalių, o vienok žinau, kad ji numetė; aš nemačiau nė Portugalijos, o vienok žinau, kad tokia šalis yra, ir žinau, kur ji yra. Taigi matai, kad daug dalykų galima žinot visai jų nemačius.

—Dabar, kada yra laikraščiai, tai begipu tau žinot. Laikraštį perskaitęs ir aš galiu but toks gudrus, bet ką gali žinot apie tuos laikus, kada nebuvo nė raštininkų, nė popieros, nė plunksnų?

—Žemė, tėve, tai geriausias laikraštis. Joje surašyta visa praeities istorija. Mokslinčiai suranda jos sluoksniuose kiekvieną stambesnę gyvūną. O kadangi kiekvienas giliau gulintis sluoksnis yra ankščiau nugulęs, todėl labai lengva pasakyti, kokio gadinėj kokie buvo ant žemės gyvūnai, nes randamos tuose sluoksniuose jų liekanos kalba pačios už save. Ir tokiu būdu archeologai susekė, kad beždžionė pirma ant žemės atsirado, negu žmogus, nes jos liekanos randamos tuose sluoksniuose, kuriuose žmogaus nerandama.

—Tas olrait, Maikie, bet kaip tu darodysi, kad iš beždžionės pasidarė žmogus?

—Kad žmogus iš beždžionės išsivystė, to niekas taip drąsiai nė netvirtina, bet kad pirmutinis žmogus buvo labai į beždžionę panašus, tai to taipgi negalima paslėpti, nes tą liudija jo kaulų sudėjimas.

—Tas negali, but, vaikaiš, skaičiau „Drauge“, kad tai tik bedievių išmislas, buk žmogus paeina iš beždžionės. Jie prasimanę tokią pasaką dėlto, kad Dievo nepripažinti savo sutvėrtojo.

—Tai tokiu būdu ieseitu, kad beždžionė ne Dievo sutvėrta.

—Kaip tai?

—Suprask taip: jeigu „Dr.“ tikėtų, kad beždžionė sutvėrė Dievas, o iš jos paskui išsivystė žmogus, tai visviena pirmutinis mūsų tėvas, nors ir uodeguotas, buvo Dievo fabrikacijos.

—Bet šventraštis sako, kad Dievas tiesiog žmogų sutvėrė ant savo paveikslu.

—Bet žmonių, tėve, yra daug. Nekurie iš jų ir šandien da nedaug nuo beždžionių skiriasi. Taigi klausimas, kuris iš jų yra pagal Dievo paveikslu sufabrikuotas. Paimkime Afrikos galą.

Jis nuo europiečio skiriasi taip, kaip naktis nuo dienos. Ir kas gi ji sutvėrė? —Palauk, Maikie, duok man pamislyt.

Visur pradeda aušt.

Paskutiniai prietikiai Portugalijoje, kur jaunas karalius slaptai turėjo apiešti ne tik savo sostą, bet ir kraštą, kuriame jau vargiai kada jo koja galės atsistot; sumišimai Ispanijoje, kurioj kasdien gal atsikartoti Portugalijos drama; energiškas darbas Vokietijos socialistų ir Italijos radikalų, kurie kasdien vis didesnę baimę varo į drėbančias karunuotų „dievo pateptinių“ kinkas, atsiliepią ir ant amerikiečių, kurie, apart sensacijų, kartais parašo ir daug tiesos, aiškios, stačios teisybės, kurią gal ne vienam ir iš mūsų lietuvių neprošalį būtų žiot. Taigi čia paduodu vertime redaktorišką straipsnį, tilpusį „Boston American.“

„Kiekvienas žmogus, kurs tiki į republikonišką žmonių valdymosi formą ir tiki, jog žmonių pastangos rūpintis savo reikalais turi ankščiau ar vėliau imti viršų, nežiurint ant laikinių nepasisekimų, nemažai dabar pasi-

džiaugs iš darbo Portugalijos piliečių.

„Po pergyventų šimtmečių varge, mizerijoje, tamsme ir brutališkume, Portugalija pagaliau nutarė išsiuosuoti iš po valdžios burelio nenaudėlių, kurie valdė kraštą iš „dievo malonės.“ Ji išvijo savo karalių, idant šis draug su kitais parazitais nebevargintų daugiau žmonių, ir nutarė savo reikalais rūpintis pati.

„Tas, kurs da abejotų apie žmonių tiesą numesti karališką valdžią ir valdžios vadeles paimti į savo rankas, yra paprastu besmegeniu.

„Toks žmogus neprivalo gyvent Amerikoje, nes nevertas tos laisvės, kurią mus pratėviam mums iškovojo, jei jis da abejotų, ar Portugalija turi tiesą suteikti tą portugalams, ką Amerika prieš šimtą metų suviršum yra suteikus amerikonomas.

„Ateinančios iš Portugalijos naujienos, yra geros. Tiesa, yra tuli brutališki, nežmoniški išsiveržimai žmonių keršto—tas yra neišvengtiną—vienok tie brutališkumai yra nesulyginamai mažesni už tuos, kokie apsirėisė kovoje už Amerikos laisvę. Žmonija turi užmokėti dideles aukas, bet pergalėjus liuosybė už jas užmoka.

„Nemažiau linksma yra išgirst, jog armija pati pirmučiausia prisidėjo prie suteikimo žmonėms laisvės. „Valdonai „iš dievo malonės“ apsisotat save kareiviais ir manė sau, jog jie kaskart labiau stiprina pamatą savo sosto ir „dievo malonės.“

„Jie užmiršta, jog kareiviai yra žmonės. Ir jie stebiasi, kaip tie neprotingi kudičiai, jog žmonės iš kazarmų, žmonės uniformose, žmonės su šautuvais ir kardais, ieseina ant gatvių ir prisideda prie tų žmonių, kurie dirba fabrikose, ir laikui atėjus nuverčia „dievo malonę“ ir jos pagaminą prakeiktą parazitų valdžią.

„Kas atsitiko dabar Portugalijoje, tas kokią nors dieną atsitiks ir Vokietijoje.

„Toji armija, kurią kaizeris laiko už besimušančią mašiną, kuri visados turi palaikyt Hohenzollernų valdžią, pavirs į protaujančią mašiną, kuri pavers Vokietiją į republiką.

„Jei buvo kada nors ant žemės šalis, kuri reikalavo republikoniškos valdžios, respublikoniškų mokyklų, respublikoniškų tiesų ir lygybės, tai ta šalis buvo Portugalija.

„Kas turėjo progą atlinkyti Lizboną, kur tas nenaudėlis karaliukas ant sosto sėdėjo ir linksmai leido laiką besivažinėdamas po Paryžiaus ir Londono teatrus, tas matė, jog šis miestas paskendė skurde, nelaimėse, žmonės suvarge, tamsūs ir prispausti.

„Aštuoniosdešimts nušimčių Portugalijos gyventojų nemoka nė rašyti, nė skaityti. Ar reikia dar didesnių faktų pasmerkančių netikslą valdžią, kuri vargino žmones?

„Lizbona ir visa Portugalija buvo skurdo, tamos,

skausmo ir prietarų buveinė.

„Portugalija neturi pilnai šesiu milijonų gyventojų, kurie ant savo sprandų turi išlaikyti aštuonių šimtų milijonų (800.000.000) dolerių valstybinės skolos našta.

„Ateitis tiems žmonėms išrodė be jokios vilties. Bet ant žemės nėra nieko negalimo, nes žmogaus protas turėtų neapribuotą jėgą įvykdimui laisvės.

„Tas darbas jau prasidėjo Portugalijoje—gero pasisekimo jam, ir ilgo gyvenimo jaunai Portugalijos respublikai!

„Ir gal ta diena neužilgo išauš, kada portugalų tauta, susidedanti iš nepilnų šesiu milijonų nedavaliusių žmonių, taps tauta iš dvidešimties milijonų laisvų piliečių, kada ta aštuonių šimtų milijonų skola bus užmokėta, arba, da geriau, ta dalis, kurią jaunas karaliukas praleido paleistuvaudamas, visai bus nemokėta, o tie pinigai apversti ant statymo viešų mokyklų ir knygynų.

„Kiekvienas padorus amerikonas nuosirdžiai pritaria Portugalijos respublikai.

„Kiekvienas amerikonas, vertas gyvent šiame krašte, arba bent kokioj kitoj respublikoj, dabar laukia tik tos dienos, kada Ispanija pasėks pėdomis Portugalijos; kada Ispanijos žmonės, žmonės su puikia ir garbinga praeitimi, nutars patys savi mi valdytis, išvairdami savo „dievo pateptinį“ ant pagrindų didžmiesčių teatrų, kur podraug su Portugalijos parazitu bus rodomas už centą žmonės kaipo liekana tamsios senovės.

„Nekurie kalba, buk Anglija isimaišysianti, jei Ispanija mėgintų palikti respubliką. Tiesa, angliška kunigaikštutė sėdi ant Ispanijos sosto. Bet anglai sykį jau gavę pamokinimą Amerikoje, žino, kad nelengva yra kišti savo nagus ten, kur žmonės kovoja už laisvę.

„Jei ispanai geidžia likt laisvais, jie liks laisvais, ir tai be jokio Anglijos isimaišymo.

„Angliškoji kunigaikštutė gali pasiimti savo pusispaniškus vaikus ir parvažiauvus namon į Londoną laimingai gyvent.

„Anglija-gi per daug turi mislyt apie Vokietiją, ir todėl neturi laiko rūpintis apie Ispaniją.

Taip kalba redaktorius laikraščio, kurio milijonas egzempliorių suviršum kasdien yra spauzdinama. Bet jis nepasako, kodėl taip atsiliepi. Bet kas žodžiais nepasakyta, tą galima tarp „eilučių“ išskaityt.

Kardinolas Logue, airys, kalbėdamas į susirinkimą 10 d. spalį New Yorke, išskė republikonus ir jų darbus Portugalijoje, išgirdamas vaiką-karalių ir apsupančią jį gaują dykaduonių. Nestebėtina mums tas; visi parazitai, gyvenanti iš darbo kitų, o patys nieko naudingo žmonijai neveikdami, yra lygūs, ar tai būtų apsisiautę romiška kardinolo raudona tiara, ar beždžioniškai apskabinėjęs visokiomis bleku-

tėmis, blizgučiais ir su karūna ant galvos karalius. Bet šiomi progresyviškais amerikoniškais laikraščiais norėjo parodyt, jog kardinolas Logue ne savo vietoj tuščiam garui iš savo pakaušio duoda garuot! Jis parodo, jog kardinolas Logue nevertas mindžiot Amerikos žemę, kuri yra revoliucionierių krauju aplaistyta kovoje už laisvę.

„Boston American“, matomai, nedrįso pasakyti visą teisybę. Jis kaltina tik valdžią, bet nepasako, kas daugiausiai Portugalijoje palaikė žmonių tamsybę ir skurdą.

Portugalija yra katalikiška šalis. Darbininkas dirba 12 val. į dieną už 15 iki 25 centų Amerikos pinigais. Iš tų jis turi išmaitint šeiminą, užlaikyt namus ir mokėt mokesčius, kuriais valstybė turėjo užlaikyti karalių, skaitlingas jo gimines ir didelę gaują visokių kunigaikščių. Bet to nepakan-

ka. Darbininkas turėjo maitinti kardinolą, keliasdešimt vyskupų ir arcivyskupų, virš 21,000 kunigų ir į 30,000 minykų ir minykų. Ta gauja romiškų parazitų gyveno Portugalijos duona ir statė sau puikius vienuolynus su požeminiais urvais, kur sušė milijonų dolerių vertės Portugalijos darbininko pagamintus turtus ir palaikė šalį tamsybėje, kaip visur ir visada, kur tik katalikiškoji kunigija turi įtekme, tamsybė viešpatauja. Paimkim pavyzdžiui katalikišką Ispaniją, Italiją, Austriją, Lenkiją ir Lietuvą, ir palyginkim jų žmones su žmonėmis laisvos Amerikos, Anglijos, Vokietijos ir Francuzijos. Čia progresas, apšvieta, o ten skurdas ir tamsa.

Šandien Portugalija prabudo. Ispanija, Italija, Lenkija ir Lietuva trina sau akis, ir kunigija, ta nenaudingoji kunigija, neužilgo turės kraustytis ir iš tenai. Kur—ne mūsų dalykas.

Šandien republikoniškoji Portugalijos valdžia turi jau apstatyti klostorius kardonais kareiviams, kad įniršusios minios kaimiečių ir darbininkų, ant kurių asarų ir kaulų Roma palocius sau statė, nesunaikintų juos.

Taigi, Portugalijos, kaip ir kiekvieno kito krašto nuopulimo ir tamsybės priežastis, bei revoliucijos liepsnojimo alejumi—buvo romiškoji kunigija, kuri dabar renka savo darbų vaisius.

Ir ta diena jau nebetoli, kada ta nelaimingoji gauja pasaulio tamsintojų, stumdoma ir neapkenčiama, lydimą keiksmų ir grumojimų, bus vaikoma miniomis iš krašto į kraštą. Nieks nenorės su jais pastoge dalytis, nė prie vieno stalo valgyt. Ir pagalios toji įstaiga, per du tukstančius metų žmonių prakaitu ir asaroms užlaikoma, turės sugriut...

Parcė iš Pažvelsio.

—O Jėzau! o Jėzau!—šaukia milijonieriaus pati per sapną.

—Kas tau yr, širdele?—užklaušė jos vyras.

—Oje, koks baisus sapnas!... Tu, rodos, likai darbininku, o aš juk tavo pati.

—Kada geriausiai dirba žmogaus protas?

—Kada geriausiai dirba žmogaus protas?

—Kada žmogus sveikas ir alaus išsigeria—sako sveikas kaip ridikas lietuvis.

—Ne tiesa!—sako d-ras Philip Osterman. —Protas geriausiai veikia tuomet, kada žmogus serga.

Jeigu jūs norit atlikti gerą smegenų darbą, nebukit per daug prie to prisirišę ir nesiskubinkit. Bet vienkart jūs turit atsiminti, kad juo ilgiau jūs sergant dirbsit, tuo daugiau sunaikinsit sveikatos.

Tyrinėjimas parodė, kad žmogaus smegenys daug geriau dirba, kada žmogus fiziškai kenčia, ir nesveiko žmogaus smegenų darbas visuomet yra didesnis, negu to paties žmogaus, kada jis sveiku buvo.

Žinoma, negalima to pasakyti apie sunkų ligonį. Tas atsineša tik prie tokių, kuriuos erzina lengvas kokis skaudulys.

Paimkim žmogų su lengvu druginiu. Drugys neatmainomai paskubina visą kuno veikmę,—pavyzdžiui, tas pagimdo čielą srovę minčių. Jeigu tas atsitinka su novelistu, arba tokiu žmogumi, kurio darbas reikalauja gilaus įsimislėjimo, toks smegenų stovis jam suteikia jau gatavą medegą ar priveda prie geidžiamojo tikslo.

Bet jeigu drugys perauga jau šitą laipsnį, tai daugiau minčių jis jau nesukelia, o jeigu ir sukelia, tai tos mintys viena su kita nesiriša. Paprastai tik išpradžių mintys staiga sukyla, o ligai pasididinus jos nupuola ir galų gale žmogų apima kvaitulys.

Bet svarbiausiu sergančio žmogaus minčių pamatu yra jo noro pajiega, kuri tokiuose atsitikimuose visuomet pasididina. Kada žmogus yra normaliam sveikatos stovij, jam matos, kad pasauli je visas eina normališku keliu. Jis į viską žiuri paviršutiniškai. Jis nekuomet neįtempia savo smegenų iki tokio laipsnio, iki kokio įtempti galima.

Žmogus nekuomet nevar-toja kvėpuodamas visų savo plaučių, jeigu jis nedaro sunkios gimnastikos; tula jų dalis visuomet pasilieka rezervoj. Bet jeigu jūs keliatą šimtų žingsnių smarkiai pabėgėsit, jūs turėsit panaudot visą plaučių rezervą, jūs kvėpuosite pilna krutine.

Taip-pat yra ir su žmogaus noro pajiega. Kad išsukti iš rezervos visą žmogaus geidimų pajiega, reikalinga liga. Susirgęs žmogus jaučia silpnumą ir stengiasi sukoncentruoti visas savo mintis į tą, kas daugiausiai jam rūpėjo sveikam esant. Toks minčių įtempimas išsiskiria iš rezervos visas protiškas pajiegas ir todėl sergančio žmogaus proto darbas paprastai esti geresnis, negu sveiko.

S. M.

Disciplina.

Oficierius. — Ickau, dėlko kareivis turi paguodot oficerių?

Ickus. — Nu, ba kitaip gautų per snukį...

Nenusiminkim.

Tankiai matai laikraščius arba girdi kalbant, buk nesieka kultūriškas darbas tarp lietuvių. "Dirbame, vargstame, sako, ir žodžių ir pinigais prisidedame, o vis be naudos." Daugelis pasišventusių kultūrelių pavargsta ir visai pasitraukia iš darbo dirvos, nes vaisių, sako, negali sulaukti. Skundžiasi ypatingai, skundžiasi organizacijos. Sudeka savo viltį didelio darbo nuveikimui, pastato prieš save plačius ir augstus siekius, bet tankiausiai, jų liep-to neprieję, buna parblokti apviltos vilties.

Tiesa, tarp lietuvių sunkus kultūros darbas: jei nori eiti lietuvišką liaudį mokyti, turi but pasiryžęs susitikt su nešvarumu, girtybe, žiaurumu, skaudžiais žodžiais, o kartais ir kumsčia. Ko-gi daugiau galėjo jie išmokyti pasilikę be spaudos per 40 su viršum metų? Kada kultūrešis turi pakelti tiek daug sunkenybių be jokio atlyginimo ir dar mato liaudį vis priešingiaujant, snaudžiant žengiant pirmyn, jam rodos, kad visas veikimas tarpe lietuvių lieka balsu, šaukiančiu tyruose. Kaip vargingas yra darbas, taip vaisingos pasekmės jo yra reikalaujamos. Bet ne visada ir ne viskas pagal norą daros. Ypač kultūros darbas nėra darbu vienos dienos, vienu metu. Kultūriškos tautos vystymosi niekad neina šoksniais, o vis lėčiau ar sparčiau slenka pirmyn. Jei katra tauta į neilgą perijodą žymiai pakila kulturoj, negalima sakyti, kad ji pašoko joje, turėjo praeit trumpesnis ar ilgesnis laikas, per kurį nuolatos tęsėsi tautos vystymosi. Pergreitas tautos pakilimas vienok negali skaitytis už lyginai drūtą lėtesniam pakilimui. Per ilgesnį laiką kiekvienas kultūros dalykas taip įsidėmėja žmonių prote ir praktikoje, kad vargiai kada bus užmirštas. Aš linkęs manyti, kad ir ant busiančių gentkarčių turi įtekmę gerai įsidėmėti dalykai. Man yra tekę daug sykių matyti žydų-vertelgų kudiukus, kurie liko paimti auklėti į kaimą pas ukinikus. Nors buvo, kaip atsimenu, poroj vietų ukininkų vaikai mokinami to paties, kaip ir žydų, bet pastarieji visados buvo gabesni, gudresni, sumanesni. Esu skaitęs ir išdalies savo akimis matęs, kad žemos kultūriškai tautos upata, nors ji pasiektų gana augštą mokslą, visgi yra linkus labai greitai pasiduoti žemiems palinkimams. Nigeris, kuris savo pono arba kitataučio akyse nusiduooda labai švairiu ir mandagiu, tarpe savųjų arba atskyrų vienas tankiai nepaiso nė pirmojo nė pastarojo. Čia aš nenoriu pasakyti, kad ta ar kita tauta negalės lygiai pakilt kulturoj, bet nurodžiau, jog greitas (umus) tautos arba ypatingas pakilimas kulturoj nėra tiek pastovus, išsisklėjęs, kaip nuolatinis, lėtas kultūriškas išsivystymas, kuris, kaip jau sakiau, turi įtekmę ir ant busiančių gentkarčių.

Jei lietuvių ir trumpą laiką neužima augsto laipsnio kulturoj, tas dar nereikia, kad jie negalės užimti, nors lėtai prie to žengdami. O lėtas juos padarys syki ant visados pastoviais savo ilgų metų užkariavimuose. Dalykai, lengvai ir greitai gaunami, tokiu pat būdu išslysta. Tik tuomet tauta moka branginti savo užkariavimus, kada jie sunkiai jai duodasi. Aš manau, kad kaip sunku yra dabar lietuvių mokyti ir kelt ant augštesnio kultūriško laipsnio, taip sunku būtų kada-nors juos priversti užimti ir nustumti žemyn. Lėtais, bet drutais žingsniais jie eina pirmyn.

Neturim nusiminti ir bėduot, kad mūsų darbas be vaisių. Jis ne be vaisių, tik per nuvargimą darbe kartais jų nematome arba į trumpą laiką milžiniškus norime matyti. Ar taip seniai prasidėjo šio-kis-tokis judėjimas tarp lietuvių, o jau šiandien į pusėtiną išaugo. Kur atrasite miestelį, kad nebutų kelios draugijos, politiškos ir mokslinės kuopelės, teatrai ir pasilinksminimo rateliai? Kur tik šiek-tiek lietuvių apsigyvena, tuoj ir organizacijos dygsta. O paimkite gincus tarp lietuvių. Nė tarp vienos tautos aš negirdėjau tiek gincų apie religiją, apie kunigus, darbininkus ir kapitalistus, socia-

listus ir tautininkus ir t. t. ir t. t., kaip pas lietuvių. Tiesa, tie gincai kartais gana nerimti ir mažos vertės, bet jie lavina protą, verčia kiekvieną mąstyti. Galima pripažinti, kad laikraščiai, kalbėtojai, propagandistai visgi ištraukė didelę lietuvių dalį iš tamsos ir privertė savo protą lavinti. Laikraščių Amerikoje turime tuziną su viršum, o visi giriasi (jei teisybę sako) po kelis tukstančius skaitytojų turį. Kur tik prakalbos, teatras, koncertas — ten matai pilnas sales publikos ir skaitlius jos vis auga. Pasisuk pas lietuvių šiandien su knygomis, jau pilnai pragyvent gali. Aš pernai laike vasaros su prakal-bom bevažinėdamas apie už \$700 išpardavau įvairaus turinio knygų. Pastebėta, kad daugiausiai perka moksliskas ir kritiskas. Tik treji metai atgal raštais publika taip neinteresuota, kaip šiandien. Tik treji metai atgal, atsimenu, kiekvienas kalbėtojas galėjo užganėdinti publiką, o dabar negabų kalbėtoją publika klausimais pavaro nuo pagrindų, reikalauja svarbesnius dalykus aiškinti ir supranta juos. Pažiūrėkime, kokie buvo lietuviški laikraščiai keli metai atgal. Teko man vieną-kitą matyti. Jei šiandien bent vienas ar du panašūs išeina, tai į juos, kaip neliteratikus, net paprastas darbininkas užkandžio nenori susivyniot. Musų laikraščiai kiek galėdami stengiasi but nesilpnesni už svetimtautiškus ir tai dar nevisuomet skaitytojas atranda ganėtinai peno. Čia kalbu apie tulą skaitytojų skaitlių.

Pažvelgkime į dailą — ir ten jau darbas pradėtas: rasime aktorių, dainininkų, muzikantų, beletristų ir t. t. Tiesa, vis tai pradinio arba vidutinio laipsnio gaivalai, bet jie išdygo ačiu nenuoalsiam veikusiųjų ir veikiančiųjų darbui.

Tai gi nereikia nusiminti, kad pas mus neina kultūriškas darbas rėšia. Vienok jo vaisiai matomi ir gana žymūs. Turime buti kantrūs (jei galime atlaikyti) ir amžinai darbštūs, be sustojimo veikianti. Ne tik tam-tikruose perijoduose, ne tik entuzijazmo sukilimo atsitikimuose, bet visada trime veikt. Rusai sako: "tyliau važiūsi, toliau busi". Nors jie ne taip dar toli nuvažiavo, vienok patarlė teisinga. Kas pergreitai dirba, tas greitai ir pailsta. Daugelis musų 1905 ir 1906, išdalies ir 1907 metuose labai karštai griebėsi už darbo, o dabar visai atšalo. Žinoma, daugelis liko atstumta dar vis viešpatuojančio tarp lietuvių žiaurumo, bet daugelis — pailso. Man matos, kad ne tam-tikri perijodai tveria kultūrą — stiprią, pastovią kultūrą —, o nuolatinis, neužbaigtas darbas. Jei yra perijodas, atsižymėjęs kultūra, tai jis sykiu atsižymėjo ir nenuoalsiu visuomenės darbštumu. Ir lietuvių neprivalo nusiminti: nors sutvertos organizacijos tankiai pakryksta, nors užmanyti darbai tankiai lieka neįsipildytai, nors įvairių reikalų svarstymas priveda tankiai prie gincų ir piktumų, — vienok viskas tas palieka savo žymę kultūriškame tautos lauke: iš buvusių klaidų ir teisybių žmonės mokinaisi.

Kultūrešiai, tai yra žmonės, kurie nešate šviesą, žinojimą ir teisybę į liaudį, nenusiminkite, kad tamsu pas mus. Prieš aušrą labiau sutemo, kaip poetas Minskis sako. Dirbkime palengva, nepailsdami, bet ir nesustodami. Ten, kur buvo apsnusta, lai buna atnaujinta įvairūs parengimai, pasikalbėjimai, paskaitos, gincai, organizacijos, mokyklos, prakalbos ir t. t. ir t. t. Dirbkime, o darbas mūsų neužs.

A. Antonov.

Ant Kapo.

(Naktis.)

Tik medis sušaudytas-margas
Dar stuko, kur apkasts jis tapo...
Tik medis, tik vienas, lyg sargas
Vis stovi ant užmiršto kapo...
Apuokas umai suvaitoja,
Pertaukdamas tamsiąją tylą,
Jis kartą ir antrą kartoja,
Ir vėl sau užmiega — nutyla.
Tik vėjas vis švilpia, lekioja,
Lyg žirgas nuo vadžių paleistas,
Ir, rodos, jis kapui kartoja: —
Apleistas, apleistas, apleistas...
24—VIII—10. St. Strazdas.

Jeigu dolerizmo gadynė taip greitai nepasibaigs, tai dvidešimto šimtmečio pabaigoje mergmos bus jau visai nereikalingos, vyrai pasikakins modeliais, apvilktais spinduliuojančiomis drapanomis, ypač jeigu ant tokio modelio bus užkabintas krepšis su doleriais, kaip parodyta ant šio paveikslu.

Pajieškojimai

Pajieškau Jono Jono, Paeina iš Vilniaus gub., Trakų pav., Aleksandrovos vol., Daugų miestelio. Jis apvogęs žmogų pabėgo iš So. Bostono 20 birželio, palikdamas visą seimyną dideliu varge. Minėtas Jonis 23 m. amžiaus, nedidelio ūgio, geltonų plaukų, rauplėtas, be usų ir kuprotas. Kur jis dabar gyvena, neturime jokių žinių. Todėl meldžiame visų gerbiamųjų lietuvių, jeigu patėmsysite kur nors tokį vyrą, malonėkite duoti žinią šiuo adresu:

Marijona Jonienė, (64) 42 Silver st., So. Boston, Mass.

Pajieškau draugo Stanislovo Rimšos. Paeina iš Kauno gub., Raseinių pav., Kelmės parapijos. Jis pats arba kas kitas meldžiui pranešti šiuo adresu:

Antanas Sebastianas, 525 W. Barber st., Chicago, Ill.

Pajieškau 4 draugų Kazimiero Kibarto, Povilo Krikščiuono, Juozapo Stapolionio ir Juozapo Karčinskio. Visi paeina iš Lietuvos Kauno gub., Panevėžio pav. Jie pats arba kas apie juos žino teikis tės pranešti šiuo adresu:

Jonas Lukšis, Box 72 R. F. D., Burnside, Conn.

Pajieškau švogerio Dominiko Stapulio. Paeina iš Kauno rėdybos, Telšų apskr. Kolinų valsčiaus, Pagirėlių sodžiaus, 12 metų Amerikoje, pirma gyveno New Britain, Conn., dabar nežinau kur išvažiavo. Jis pats ar kas kitas apie jį žino, meldžiui greitu laiku dot žinią ant šio adresu:

Robertas Montsus, 82 Sheldon st., Hartford, Conn.

Pajieškau P. Balčiūno ir J. Daubaro, abu Kauno gub. ir Panevėžio pav., bet pirmas iš Vabalinkų miestelio, o antras iš Rameškių sodžiaus. Kas žino jų adresus, meldžiui pranešti man.

P. Matulis, 719 Main st., Cambridge, Mass.

Pajieškau Aleksandro Piatrsono. Paeina iš Kauno gub., Panevėžio pav. miestelio Biržų, turis svarbų reikalą, todėl jis pats, ar kas apie jį žino teikis duoti žinią šiuo adresu:

Jonas Krisikenas, Box 164, Steger, Ill.

Pajieškau merginos apsiavedimui, ne senesnios kaip 21 metų amžiaus ir aš esmu 21 metų amžiaus, atsisaukti ant šio adresu:

Kazimieras Krukukas, Box 264, Bridgeton, Mo.

Pajieškau savo draugo Tadeušo Novicko. Paeina iš Kauno gub., Vilkmergės pav. Svadavų parap. Ertevių kaimo. Jis pats arba kas kitas meldžiui pranešti šiuo adresu:

Kazimieras Krukukas, Box 264, Bridgeton, Mass.

Pajieškau švogerio Jono Žalio ir Antano Viliaus. Abudu paeina iš Kauno gub., Šaulių pav., Kuršėnų volosties, Raudenų parapijos, Pastruikiškų sodas. Jeigu kas apie juos žino, meldžiui pranešti šiuo adresu:

D. Dutkus, Box 196, Pawnee, Ill.

Pajieškau draugo Viktoro Rupeikos. Keli mėnesiai atgal gyveno Orclola Mills, Pa., o dabar nežinau, kur jis randasi. Jis pats ar kas kitas, malonėsite suteikti žinią šiuo adresu:

Wm. Matulionis, Box 16 Ind. Co., Starford, Pa.

Pajieškau savo pusbrolio Antano Vaičiūlio: paeina iš Kauno gub., Panevėžio pav., Kupreliškų par., Galvokų sodžiaus. Meldžiui atsisaukti šiuo adresu:

Valasija Vaičiūliūtė, 44 Knox st., Lewiston, Me.

Pajieškau Jono Balčiūno ir Jono Dautio: Abudu Kauno gub., Šaulių pav., Žagarės miestelio. Kas apie juos žino, meldžiui pranešti šiuo adresu:

S. Salkauskas, 262 Fourth st., So. Boston, Mass.

Pajieškau pusbrolio Juozapo Mardoso: paeina iš Kauno gub., Novoaleksandrovsko pav., Salakų par., Aukštakalnių kaimo, 2 metai Amerikoje; pirmiau gyveno Hardvark, Mass. Jisai pats ar kas kitas, teikis duoti žinią ant šio adresu:

C. Bikelchik, 217 Park st., Lewiston, Me.

Pajieškau savo pusbrolio Povilo Markuno, paeina iš Liaušų sodžiaus, Kauno gub. Jis pats arba kas apie jį žino, meldžiui pranešti man ant šio adresu:

Karolis Stankevičius, 88 B street, So. Boston, Mass.

Pajieškau savo draugų: Uršulės Kupačiūtės, Nastazijos Višniauckiūtės ir Marės Kirvačiūtės. Pirmoji iš jų gyveno So. Bostone. Visos paeina iš Suvalkų gub. Malonėkit atsisaukti ant šio adresu:

J. Macijauskas, 518 W. 49 st., New York, N. Y.

Apsisaugokit nuo Julio Razevičiaus: vidutinio ūgio, geltonais plaukais, plačio veido, panašus ant kunigo, sveri 220 svarų. Paeina iš Kauno gub., Šiulių pav., prasišalino iš Fitchburgo 20 šio mėnesio, neužmokėjęs gspadinei už dvi savaites už burdą ir vieno vaikino išnešė \$3.50. Jeigu kas užtėmtytą žmogų malonėkit pranešti ant šio antrašo:

Stanislavas Vikonis, 38 Belmont st., Fitchburg, Mass.

Aš, Marė Valaičiūtė, po vyru Levickienė pajieškau savo tikro dėdės Jono Vasevičiaus ir Vinco Masevičiaus. Paeina iš Suvalkų gub., Vilkaviškio parap. Kalvių kaimo, Jonas 5 metai atgal gyveno Mahanoy City, Pa. Jie patys ar kas kitas apie juos žino, meldžiui atsisaukti ant šio adresu:

J. Levickas, 39 Auchuraytu Rd., Stonefield Blantyre SCOTLAND.

Visokius spaudos darbus

"KELEIVIO"

SPAUSTUVE

atlieka

Graziai, Greitai ir Pigiai.

Arthur Sumner, 46 High st., Brockton, Mass.

Arthur Sumner, 46 High st., Brockton, Mass.

Arthur Sumner, 46 High st., Brockton, Mass.

Arthur Sumner, 46 High st., Brockton, Mass.

Arthur Sumner, 46 High st., Brockton, Mass.

Arthur Sumner, 46 High st., Brockton, Mass.

Arthur Sumner, 46 High st., Brockton, Mass.

Arthur Sumner, 46 High st., Brockton, Mass.

Arthur Sumner, 46 High st., Brockton, Mass.

Arthur Sumner, 46 High st., Brockton, Mass.

Arthur Sumner, 46 High st., Brockton, Mass.

Arthur Sumner, 46 High st., Brockton, Mass.

Arthur Sumner, 46 High st., Brockton, Mass.

Arthur Sumner, 46 High st., Brockton, Mass.

Arthur Sumner, 46 High st., Brockton, Mass.

Arthur Sumner, 46 High st., Brockton, Mass.

Arthur Sumner, 46 High st., Brockton, Mass.

Arthur Sumner, 46 High st., Brockton, Mass.

Arthur Sumner, 46 High st., Brockton, Mass.

Arthur Sumner, 46 High st., Brockton, Mass.

Arthur Sumner, 46 High st., Brockton, Mass.

Arthur Sumner, 46 High st., Brockton, Mass.

Draugysčių Reikalai

Dr-stė Lietuviška Tautiška Tėvynės Myletojų No. 1. Town of Lake, Chicago, Ill.

ADMINISTRACIJA:

Prezidentas A. J. Bierzynskis, 4600 S. Paulina st.

Vice-prez. A. A. Poszka, 4603 So. Harmitage ave.

Prot. rašt. K. A. Cziapas, 4136 S. Hermitage ave.

Turtų sekr. Leonginas Jaugilis, 4606 S. Paulina st.

Kasierius F. Jaugilis, 4606 S. Paulina st.

Kasierius F. Jaugilis, 4606 S. Paulina st.

Kasierius F. Jaugilis, 4606 S. Paulina st.

Kasierius F. Jaugilis, 4606 S. Paulina st.

Kasierius F. Jaugilis, 4606 S. Paulina st.

Kasierius F. Jaugilis, 4606 S. Paulina st.

Kasierius F. Jaugilis, 4606 S. Paulina st.

Kasierius F. Jaugilis, 4606 S. Paulina st.

Kasierius F. Jaugilis, 4606 S. Paulina st.

Kasierius F. Jaugilis, 4606 S. Paulina st.

Kasierius F. Jaugilis, 4606 S. Paulina st.

Kasierius F. Jaugilis, 4606 S. Paulina st.

Kasierius F. Jaugilis, 4606 S. Paulina st.

Kasierius F. Jaugilis, 4606 S. Paulina st.

Kasierius F. Jaugilis, 4606 S. Paulina st.

Kasierius F. Jaugilis, 4606 S. Paulina st.

Kasierius F. Jaugilis, 4606 S. Paulina st.

Kasierius F. Jaugilis, 4606 S. Paulina st.

Kasierius F. Jaugilis, 4606 S. Paulina st.

Kasierius F. Jaugilis, 4606 S. Paulina st.

Kasierius F. Jaugilis, 4606 S. Paulina st.

Kasierius F. Jaugilis, 4606 S. Paulina st.

Kasierius F. Jaugilis, 4606 S. Paulina st.

Kasierius F. Jaugilis, 4606 S. Paulina st.

Kasierius F. Jaugilis, 4606 S. Paulina st.

Kasierius F. Jaugilis, 4606 S. Paulina st.

Kasierius F. Jaugilis, 4606 S. Paulina st.

Kasierius F. Jaugilis, 4606 S. Paulina st.

Kasierius F. Jaugilis, 4606 S. Paulina st.

Kasierius F. Jaugilis, 4606 S. Paulina st.

Kasierius F. Jaugilis, 4606 S. Paulina st.

Kasierius F. Jaugilis, 4606 S. Paulina st.

Kasierius F. Jaugilis, 4606 S. Paulina st.

Kasierius F. Jaugilis, 4606 S. Paulina st.

Kasierius F. Jaugilis, 4606 S. Paulina st.

Kasierius F. Jaugilis, 4606 S. Paulina st.

Kasierius F. Jaugilis, 4606 S. Paulina st.

Kasierius F. Jaugilis, 4606 S. Paulina st.

Kasierius F. Jaugilis, 4606 S. Paulina st.

Kasierius F. Jaugilis, 4606 S. Paulina st.

Kasierius F. Jaugilis, 4606 S. Paulina st.

Kasierius F. Jaugilis, 4606 S. Paulina st.

Kasierius F. Jaugilis, 4606 S. Paulina st.

Kasierius F. Jaugilis, 4606 S. Paulina st.

Kasierius F. Jaugilis, 4606 S. Paulina st.

Kasierius F. Jaugilis, 4606 S. Paulina st.

Kasierius F. Jaugilis, 4606 S. Paulina st.

Kasierius F. Jaugilis, 4606 S. Paulina st.

Kasierius F. Jaugilis, 4606 S. Paulina st.

Kasierius F. Jaugilis, 4606 S. Paulina st.

Kasierius F. Jaugilis, 4606 S. Paulina st.

Kasierius F. Jaugilis, 4606 S. Paulina st.

Kasierius F. Jaugilis, 4606 S. Paulina st.

IŠ LIETUVOS

Iš praeties. Steponas Okulicąs paduoda "Gonco" No. 159 šitokius iš 1863 m. lenkų sukilimo skaičius, pasemtus iš rusų šaltinių. Lietuvoje Muravjevas pakoręs 128 žmonių ir Sibirą ištrėmęs 9,423. Apskritai imant tais laikais iš Lietuvos, Ukrainos, Volyniaus, Padoliaus — Lenkijos drauge neskaitant — buvo Sibirą išgabenta 18,672 žmonės, iš kurių 10,407 į Rytų Sibirą. Paskaičius ir kitas ištrėmimo vietas, kaip Uralius, Kaukazas, tai viso labo iš augščiau įvardytų vietų buvo ištrėmta 70,000 žmonių.

Besimokinančiai jaunumenei žinotina. Valstybės Duma priėmė ir caras tikrą patvirtino naują įstatymą apie algas valstiečių daktarams, felčeriams ir akušerėms Kauno ir Vilniaus gubernijose. Komandiruojamam daktarui bus dabar algos metams 1200 rb.; valstiečių daktarams 1450 rb., felčeriams 420 rb. Isteigiamą abiejose gubernijose kiekvienoje po 21 vietą felčerių-akušerių, kurioms algos bus 460 rb. metams. Gubernatoriai gali kasmet leisti iš kiekvienos gubernijos daktaram išvažiuoti keturiems mėn. prie klinikų pasimokyti; tokie daktarams be algos duodama dar 300 rb. pašalpos. Panaikinama 21 vieta akušerių, bet dabar turnajončios akušerės, kolei atsiradus jų vieton felčerių-akušerių, gali pasilikti savo vietoje ir imsi algos 360 rublių metams.

Taigi Kauho ir Vilniaus gubernijose atsiranda iš viso 42 naujos vietos felčerių-akušerių.

Luokė (Šiaulių pav.). U-tarninke, rugsėjo 20 d. čionai pasimirė nuo džiovos, gana jaunas, tik suviršum 30 metų beturis, vietinis felčeris, lietuvis, a. a. Petras Gudmanas; buvo tai žmogus doras, blaivus, ramus; gyvendamas Lietuvoje interesavosi ir visuomenės gyvenimu, pats skaitė lietuviškus laikraščius ir vieną kitą prie to ragindavo. J. P. — tis.

Seduva (Šaulų pav.). Rugsėjo 8 d. čia buvo vakaras. Vaidino "Musų Gerasis" ir "Brangusai pabučiavimas". Pirmoji komedijoje pirmam akte labai prastai sulaužė Vėdaris ir Vėdarienė, be jokių jausmų ir klydo kalboje, rodos, laukė kokios pagelbos iš suflerio... Zenukas vėl nosį nuleidęs įėjo be jokių jausmų, neišrodė mokiniu, klydo kalboje ir ne laiku langą išdaužė: jau buvo pasakęs, — "Kad — velnias langą", o paskui išmušė. Tik Stasiukas ir Marytė atliko savo roles kaip priguli. Antram akte Zenonas nemaž nebuvo malonus prie Barbikės, lyg meška ir ne laiku įlindo į skrynją. Antras aktas truputį geriau. Be to, laikurie artistai dažnai buvo į publiką užpakaliu atsikreipę.

Antra komedija "Brangusai pabučiavimas" geriau buvo sulaužta, nors klaidų daug buvo, bet ko artistai nepasa-

kė, tai suflerius pasakė, nes suflerio didesnis buvo balsas ir labiau girdėjosi salėje, negu artistų.

Bufetai buvo du: vienas be svaiginančių gėrų — publikai, o antras su svaiginančiais — artistams. J. O.

Pilviškiai (Suv. gub.). Rugsėjo 25 d. buvo Pilviškių skyriaus "Blaiybės" susirinkimas. Nutarta įtaisyti Pilviškiuos arbatnamį. Dabar nereikės jau žiemą po alines trankyties. Žmonės galės susirinkti pasišildyti savo arbatnamį.

Iš "Liet. Žinių".

Garbūs S. L. A. nariai.

Girdėjote, kad Connecticut valstijos S. L. A. kuopų atsibuvo suvažiavimas rugpjūčio 14 d. š. m. po No. 890 Chapel gatvė, New Haven, Conn. Minėtas susivažiavimas arba konferencija atsibuvo su tuo tikslu, idant pasipriešinti priėmimui naujos konstitucijos. Susivažiavime išnešta rezoliucija su parašais pasiutinių, kurių dalyvavo 45 nuo vienuolikos kuopų. Taipgi tapo išrinkta komisija iš 5-ių narių, kurie tapo įgalioti veikti "kas bus reikalinga" dėl S. L. A. labo.

Taigi žemiaus pasirašiusieji minėtos komisijos nariai pranešame visuomenei ir S. L. A. nariams, ką galėjome per tą laiką nuveikti.

Visų pirmu po konferencijai tapo nusiųsta protokolas ir rezoliucija prez. M. J. Damijonaičiui, idant peržiūrėtų ir laike 30 dienų patalpintų organe "Tėvynėje". Prabėgus 30 dienų gavome nuo Damijonaičio atsakymą, kad butinai reikalingi originališki pasiuntinių parašai. Štai jo žodžiai:

"Priėmiau nutarimus ir rezoliuciją S. L. A. 142 kuopos, bet, kad nėra parašų pasiuntinių po rezoliuciją, tai tas yra be vertės ir, pakol nebūs prisiųsta originališki parašai, patol jokios veikmės negalima imti atidon."

Patėmijimas: juk čia nutarimai ir rezoliucija ne vienos 142 kuopos, bet 11, 20, 49, 51, 55, 66, 89, 120, 142, 188 ir 220 kp.

Tuojaus po reikalavimui pasiuntėme originalią visų parašų ir davėme laiko 10 dienų po aplaikymui. Pasirodė, kad ir tas mūsų darbas veltui, kadangi gavome laišką, kuris skamba sekančiai: "Per trumpas laikas, nes galite žinoti, kad centro valdyba ne daikte gyvena, tad ir negalima taip greitai per laiškus susizinti ir nuspręsti apie tuos jūsų reikalus, kokius jūs patys padirbote, net ir S. L. A. įstatuose nesurandame."

Nesulaukdami jokios tikros žinios iš centro valdybos, sušaukėme komisijos narių susivažiavimą 2 d. spalio, Waterbury, Conn., idant apkalbėti, ką turime veikti toliaus.

Visų pirmu aprinkome už organą laikraštį "Keleivį", kuris mielai patarnaus talpindamas savo špaltose mūsų bėgančius S. L. A. reikalus. Ir šiūmi talpinasi Connecticut valstijos S. L. A. konferencijos protokolas ir "rezo-

liucija". Lai apsvarsto kuopos ir pavieniai, ką mes dirbame ir ko reikalaujame.

Šiuomi apskelbiame mūsų programą, pagal kurį mėginame dirbuotis, idant sulaukyt naują konstituciją, kurią kuopoms ir paviniams centras skubina įbrukt. Mūsų programos yra maž-daug šitoks:

1. Greitu laiku išsiuntinėsim balsavimo blankas į visas kuopas ir pavinius S. L. A. narius. Kuopos ir pavieniai, aplaikę balsavimo blankas, lai greitai šaukia viešus susirinkimus ir balsuoja, kurie sutinka, kad nauja konstitucija būtų pildoma nuo pradžios naujų metų 1911, ar kad būtų atidėta iki 26-tam seimui. Pripildę blankas lai prisiūnčia komisijos raštininkui šiuo adresu:

M. J. Vokietaitis,
130 Eagle st.,
New Haven, Conn.

2. Iš to matysime, kiek narių sutinka su nauja konstitucija, ir kiek senąja pasilaiko. Kaip iš to matysime, gal bus reikalingas šaukimas extra seimo. Negeistas būtų tai darbas. Užtat gi svarstykite tą klausimą šaltai ir visapusiškai, o savo nutarimus pasiūskite "Keleivio" Redakcijai, kuri apskelbs jas per laikraštį, nes per organą "cenzura" neleidžia.

Su pagarba pasirašome komisijos nariai.

M. J. Vokietaitis,
Jonas T. Kazlauskas,
St. V. Bakanauskas,
Juozas A. Šunskis,
Jonas S. Pruselaitis.

P. S. Sekančiame numerioje tilps Connecticut'io kuopų susivažiavimo protokolas. Red.

Redakcijos atsakymai.

Jonui Grigui. — Pasa-ka apie "Septynis miegančius brolius" yra išmislta kaip ir kitos panašios pasakos.

J. Giedriui. — Iš tamistos raštelio nieko negalėjome suprasti, todėl padėjome jį savo vieton.

P. Kukoriui. — Netilps, nes žinia nesvarbi.

M. Kirtikliui. — Tamista atsiųsk nuo gydytojo arba iš ligonbučio paliudijimą, kad tikrai sergi, tai tuomet atsišaukimą patalpinsi-me.

I. Ažiui. — Tokie "raš-tai" mums netinka.

L. Verbliugevičiui. — Bevelinio telegrafo išradėju yra Guglielmo Marconi, ita-las. Savo išradimą jis apskelbė 1895 metuose; 1901 m. gruodžio mėnesyje iš St. John's, N. F. jis persiuntė telegramą į Airiją, o gruodžio 21 d., 1902 m., persiuntė pirmutinį telegramą per Atlantiką. — Kokios lyties daugiau yra tarp Jungtinių Valstybių gyventojų, da-nežinia, nes paskutinė statisti-ka galutinai da nesutvarkyta.

Snipų Viršininkui. — Iš lietuviško pudymo žinutė būtų gera, jeigu aiškiau būtų dalykas perstatytas. Dabargi žmonės nieko nesupras ką reiškia tas "nelegališkas tavoras", ką reiškia karveliai. Prie to ir slapvardį turėtų met geresnį pasirinkt.

NAMINE MOKYKLA.

GRAMATIKA angliskos kalbos mokintis be mokinio (apdaryta) \$1.00.
VAIKŲ DRAUGAS arba kaip mokintis skaityti ir rašyti be mokinio 15c.
NAUJAS BUDAS mokintis rašyti be mokinio 10c.
ARITMETIKA mokinimui rokundų su paveikslais (apdaryta) 35c.
Pinigus siųskite per Money Order šiuo adresu:

P. MIKOLAINIS
Box 62 NEW YORK CITY.

Lawrence, Mass.

Geriausia ir teisingiausia

APTIEKA

Receptai yra mūsų specializacija, kurios aprūpiname gerai, greitai ir su dideliu sažiniškumu, nežiurint ar receptai iš Lietuvos ar Amerikoniški. Gyduolių galite gauti kokios pasaulėje vartojamos. Teipgi rasite savo tautietį P. A. JATULEVICHU.

Savininkas

JOHN H. CRONIN

317 Broadway, kampas Cedar street
LAWRENCE, MASS.
Galite reikalauji gyduolių ir per laiškus, o mes prisiimsime.

Su godone P. A. Jatulevichius.

Profesorius medicinos

Lietuvizskas D-ras M. Ziselman.

7 Parmenter St.
Boston, Mass.

Visokias ligas gy-dau pasikmingia-usiai. Atėikit tie-siok pas mane i trepa i virš tik neikit i aptieką: mano durs baltos arba telefona duok o a atesiv Ofiso valandos Nuo 9 iki 11 ryte nuo 1 iki 2 ir 6 iki 8 vakare. Telephone 1967-3 Richmond

VISU ATYDAI!

Lietuviai ir lenkai, visados gal rasti mūsų dirbtuvė žmogų. Kalbantį jų prigimta kalba, kurs paims mierą ir padarys atsakančią darbą.

Padarom puikiai visokius VYRIŠKUS ir MOTERIŠKUS DRABUŽIUS, taisom, dystinam, prosavojam greitai, gražiai ir pigiai. Neužmirškite adresu:

I. L. WHITKIN Kriaučiu szapa,
(Murnis namas)
246 Market st., - Brighton, Mass.

Meldžiame atkreipti atydą!

Bėgančių apgarsinimų prekės "Keleivij" sekiančios: 1 colis vieną kartą 50c. 1 colis per mėnesį \$1.25c.

Pajieskojimai: Vieną kartą 50c. Norint pajieskoti tą patį ypata kelis kartus, kiekvieną tolimesnį kartą po 25c.

"Keleivio" skaitytojams pajieskojimą giminių arba draugų vieną kartą per metus patalpina dovanai.

Pajieskojimus apsidėdimui merginos ir tam panašius, nors ir "Keleivio" skaitytojai, turi apmokėti teip pat, kaip už paprastą apgarsinimą.

DR. F. HARTMANN

KVIEČIA PAS SAVE SERGANČIUS SAKANT:

kurie tik sergate, tai ateikit ar parašykite pas mane, aš pagelbėsiu! nes esu senas daktaras, pažįstu ligas ir žinau kokie vaistai geriau pagelbsti VYRAMS IR MOTERIMS; todėl, kad es daug sergančių perleidžiu ir tūriu didelį pasisekimą, geresnį ne kaip koks kitas New Yorko daktaras. Aš esu patyręs, išgydyti teip kaip aš darau; ir pačių gydytųjų paveikslai ir žodžiai dėkingumo liudija:

Tegul bus pagarbintas, Jėzus Kristus!

Sirdingai dėkavoju Dr. Hartmannui už išgydymą ligos skaudėjimo po krutinę, sunkaus kvėpavimo, širdies ligos, nes nors kiti neįsteigė išgydyti, o Najorio Šarlatano Institutas tik sunkiai uždirbęs mano pinigų viljo; bet Dr. Hartmannas, kad išgydė, tad jam ir dekingas; tai prisiūnčiu paveikslą, kad į laikraštį patalpyti. ANT. JUSKELIS, P. O. box 2, DU BOIS, Pa.

Guod. Dr. Hartmannas!

Esu labai dekingas už geras gyduoles, kurios man pagelbėjo nuo užsikrečiamos ligos, nes vos penkiolika dienų pavartoju ir jau jaučiuosi gerai. Labai dekingas už gerą daktaravimą. D. POPOVICH, Model Farm, Pa-schall, Philadelphia, Pa.

Malonus Dr. Hartmannas!

Su džiaugsmu prisiūnčiu savo paveikslą ir didelį dėkingumą už išgydymą mano vydučių ligos, išbėrimo kuno, logo kraujo, sutinimo ir skaudėjimo blauzdose. Dar kartą sakau, nemažai esu dekingas už sveikatą. Jos. Turkevich, 635 Sheridan Road Canal, Wilmette, Ill.

Čia viršuj kalba žmonės, kuriems aš pagelbėjau, taip ir Tau skaitytojai galia padaryti kaip ir kitiems.

SERGEKIS apgavingo Instituto, kuriam numirę daktaras garsinamas buk grėdas ir labai mifalia kalba, bet vinfojas kaip anglis su septynioms pagardoms, — laiszymas, LIETUVIAI TAUTIEČIAI, o už nugaros „ragelotą“ turi kad tik prieviliojotų prigauti sumis. Neapgauskite su TADOV U. L. KISIKIŲ arba ligos sielos karygute dovanai „už 10 centų“

Kad jautiesi nesveikumą, nesendyk ligos jei nori būti išgydytu, tad ateik arba parašyk lietuviškai nors ir toli gyvenai, kas tau kenkia, o aš

Atsišaukusius pagelbėsiu nuo:

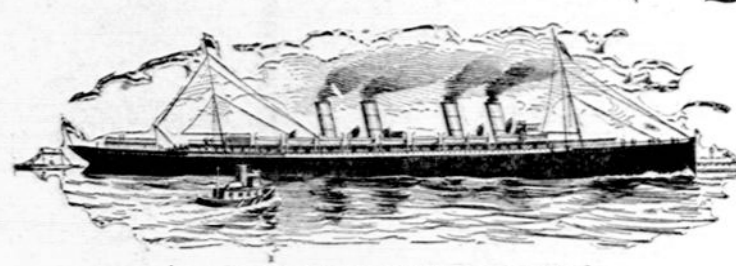
Raukštumas, už ietėjimo, skaudėjimo ir medirb. mo vidurių, Galvos skausmą; sirdies, inkstų ir plaučių ligas. Greito palaimė, sunkus kvėpavimas, D dsi omykimo, dysepensijos tapgi nuo jaunystės kila dsi gautą nesveikumą, skėlos nubėdimo, užsikrečiamų slapių ligų. Taip pat MOTERŲ: skausmingų mėnesių, baltųjų tešėjimų, visokių moteriškų ligų; neabokit kad kiti daktarai jums nepagelbėjo, nes šis yra ypač sėkmingas ir visiškas išgydymas, jei šis karto pas mane atsišauks, pirmu negu kur kitur. Rašyk kaip moki, nes suprasiu, i žitru, duosiu rodą, kad reikės prita: ystu gyduoles kurios yra geriausios, o apturėsit sveikatą, be skirtumo kaip toli gyvenat.

TEMYKITE! Mano dabar naujas adresas, todėl ateipant į ofisą, ar rašant laiškus, visada reikia adresuoti, ant šio naujo adreso teip:

DR. F. HARTMANN, 231 East 14 Str., NEW YORK CITY, N. Y.

Valandos: nuo 11 iki 5 po piet. Nedėlioj nuo 10 iki 1 po piet. Vakaraš Pan. ir Pēt. 7-8.

Laivakortes Atpigo

PAČTAVAIS LAIVAIS.

Iš Bajorų į Bostoną, 7-9 dienų ant vandens, \$48.60.
Iš Eydtkunų į Bostoną, 7-9 dienų ant vandens, \$48.10.
Iš Tilžės į Bostoną, 7-9 dienų ant vandens, \$48.05.
Iš Hango arba Gelsingfors į Boston tiktai \$45.60.
Expresniais laivais (su 4 kaminiais) brangiau \$4.50.

Lietuviai, nepraleiskit progos, nes kompanijos tokios atpigintos prekes ilgai nelaikys, vėl pakels.

“Keleivio” Agentura,
28 Broadway, So. Baston, Mass.

ARGO

Gloss Starch

Palaidas KRAKMOLAS, stovint krautuvėse po lentynų, sutraukia dulkes ir nešvarumus, todėl jūsų skalbiniai esti pilkai-balti arba geltoni.

ARGO yra geriausias krakmolas skalbiniams. Galima vartoti alų ir karštą. Nusipirkite gryno ARGO. Prekė 5c.